

MDWUM

czasopismo Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

medycyna
dydaktyka
wychowanie

04

2018

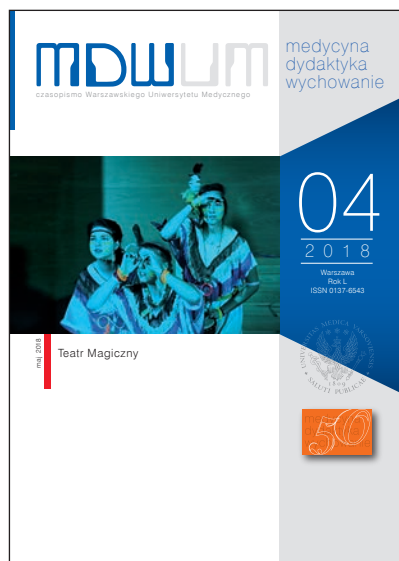
Warszawa
Rok L
ISSN 0137-6543

maj 2018

Teatr Magiczny

W numerze:

Rozmowa z prof. Jackiem Szaflikiem – Kierownikiem Katedry i Kliniki Okulistyki	2
Odszedł Profesor Jerzy Szczerba	8
Podpisanie umowy między WUM a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym	10
2000. przeszczepienie wątroby w Katedrze i Klinice Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby WUM	11
Stetoskop	12
Poznajmy się... dr hab. n. med. Magdalena Winiarska	20
Rozmowa z dr. hab. Danielem Młocickim, prof. IP PAN – Koordynatorem Grupy Editors' Club	22
Wyróżnienie dla firmy Numed i zespołu dr hab. Izabeli Strużyckiej	26
Ranking naukowy 2015-2017	28
14th Warsaw International Medical Congress	32
Rozmowa z Marcelem Łozą – założycielem Teatru Magicznego	34
Relacja z działalności Samorządu Doktorantów WUM	38
Marzec '68 50 lat później – prof. Marek Krawczyk	40
Wspomnienie z uroczystego absolutorium w 1957 roku – dr Ryszard Pachecka	46
Odeszli	48
Co? Gdzie? Kiedy?	49

Nr 4/2018 przygotował zespół redakcyjny:

prof. dr hab. Dagmara Mirowska-Guzel (Redaktor Naczelna – Przewodnicząca Senackiej Komisji ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw),
dr Anna Staniszevska (Z-ca Redaktor Naczelnej – Z-ca Przewodniczącej Senackiej Komisji ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw),
Marta Wojtach (Sekretarz Redakcji – Dyrektor Biura Prasowego – Rzecznik Prasowy), Cezary Ksel, Kamilla Walczak, Klaudia Wendycz,
Maja Sosnowska (Redaktor Graficzny), zdjęcia: Michał Teperek, Wanda Widomska, Jarosław Oktaba, Tomasz Jędrzejewski

Adres redakcji: MDWum, ul. Pawińskiego 3, pok. 312, 02-106 Warszawa, tel.: (22) 57 20 615; e-mail: mdw@wum.edu.pl

Druk: topdruk24

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów.

Prof. Jacek Szaflik

Kierownik Katedry i Kliniki Okulistyki Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

Dlaczego Pan Profesor zainteresował się okulastyką?

Źródło mojej fascynacji okulastyką tkwi w dzieciństwie. Pochodzę z rodziny lekarskiej i już jako dziecko byłem świadkiem zabiegów okulastycznych przeprowadzanych przez mojego tatę, zarówno operacji zaćmy, jak i przeszczepienia rogówki, wykorzystujących nowoczesne jak na owe czasy techniki zapisu wideo. Te doświadczenia sprawiły, że okulastyka zaczęła mi się jawić jako najciekawsza część medycyny. Mimo że w młodości miałem też inne zainteresowania, to wzrastające we mnie poczucie wyjątkowości zawodu lekarza zdecydowało najpierw o wyborze studiowania medycyny, a następnie poświęceniu się okulastyce. Muszę przyznać, że zastanawiałem się również nad neurochirurgią. Jednak to okulastyka zrobiła na mnie największe wrażenie. Uważałem ją za fascynującą dyscyplinę, ponieważ zajmuje się narządem wzroku, który jest niewątpliwie najważniejszym narządem zmysłów. Sądzi się, że przez wzrok odbieramy do około 90 procent bodźców ze świata zewnętrznego, a to oznacza, że reszta przypada na inne zmysły – powonienie, słuch, smak i dotyk. Skoro to jest nasz najważniejszy zmysł, dbanie i leczenie narządu wzroku jest bardzo ważne, bo jakkolwiek w nim ubytek ma kolosalny wpływ na komfort życia.

Szczęśliwie się składa, że – spoglądając na postęp medycyny zachodzący w ostatnich dekadach – wielki rozwój dokonał się również w okulastyce. Mam na myśli przede wszystkim postęp w mikrochirurgii oka rozpoczęty pod koniec lat 70. XX wieku, a związany z zastosowaniem mikroskopu operacyjnego

do zabiegów okulistycznych. Było to ogromnym przełomem. W latach późniejszych zachodziło stopniowe udoskonalanie technik, głównie chirurgicznych, ale też diagnostycznych, farmakologicznych, dzięki którym dziś możemy dużo skuteczniej i efektywniej leczyć naszych pacjentów oraz poprawiać ich widzenie.

Jak Pan Profesor ocenia polską okulistykę na tle europejskim i światowym?

Myślę, że w Polsce nie mamy się czego wstydzić. Szczególnie ostatnich kilkanaście lat to okres naprawdę bardzo dynamicznego rozwoju okulistyki we wszystkich ośrodkach klinicznych, zarówno tych najbardziej prestiżowych, jak i mniejszych. Ogromnie zwiększyła się dostępność do najnowszych technik, możliwość nowoczesnego leczenia, przede wszystkim zaćmy. Możemy zatem powiedzieć, że pacjenci naszej Kliniki są leczeni według tych samych standardów, co w najlepszych klinikach amerykańskich czy szwajcarskich, na najlepszym poziomie światowym. I – co jeszcze raz podkreślę – nowoczesne terapie są stosowane także w niewielkich szpitalach.

A jakie są perspektywy rozwoju okulistyki?

Trudno powiedzieć, ponieważ w ostatnim czasie obserwujemy zdecydowane ograniczanie nakładów finansowych na okulistykę. Będzie to utrudniać odnawianie parku sprzętowego czy wprowadzanie najnowszych technik. Już w tej chwili, operując w ramach Narodowego Funduszu Zdrowia (NFZ), musimy stosować środki zużywalne czy implanty gorszej jakości niż te, które stosowaliśmy kilka lat temu. U nas w Klinice staramy się cały czas szukać dodatkowych środków, czy to współpracując z dystrybutorami, czy biorąc udział w badaniach klinicznych, żeby móc najnowsze osiągnięcia okulistyki czynić dostępnymi dla naszych pacjentów. Jednak przy ograniczonym finansowaniu, jakie mamy obecnie, nie stać nas na powszechne wprowadzanie nowych metod, nowych implantów, wysokiej jakości środków zużywalnych do operacji czy to w chirurgii jaskry, czy w chirurgii zaćmy. Musimy trzymać się najbardziej ekonomicznych rozwiązań. Niestety medycyna na dobrym światowym poziomie kosztuje.

Pomimo tych problemów udaje się Panu Profesorowi zarządzać szpitalem na wysokim poziomie.

Jak Pan to robi?

Przy tak dużych cięciach w wycenach procedur okulistycznych w NFZ i jednoczesnej presji płacowej niestety publicznemu szpitalowi bardzo trudno jest być atrakcyjnym finansowo pracodawcą. Chcielibyśmy, aby warunki płacowe były satysfakcjonujące, chociaż mamy świadomość, że nie są one tak atrakcyjne jak w przypadku podmiotów prywatnych. Staramy się więc realizować świadczenia okulistyczne na najlepszym poziomie, stale szkoląc naszych lekarzy, tak aby mieli oni poczucie znajomości najnowszych trendów, byli oswojeni z tym, co się robi w okulistyce światowej. Myślę, że jest to wciąż czynnik, który pomaga utrzymać naszą kadrę. Z drugiej strony próbujemy też oczywiście w jakiś sposób ograniczać koszty, niemniej jest to coraz trudniejsze, chociażby z uwagi na wciąż pojawiające i zwiększające się nowe wymogi formalne i administracyjne. Zmusza nas to rokrocznie do zwiększania liczby personelu niemedycznego, co także, jak w każdym szpitalu, odbija się na wyniku finansowym.

Zarządzanie szpitalem w Polsce to nie lada wyzwanie. Co poza fachową wiedzą medyczną i doświadczeniem jest kluczem do sukcesu? Czy posiada Pan Profesor dodatkowy gen biznesowy?

Muszę przede wszystkim bardzo ciepło wyrazić się o moim zespole w szpitalu. W porównaniu do innych jednostek kadra zarządzająca Klinicznego Szpitala Okulistycznego jest bardzo szczupła, ale są to osoby znakomicie znające przedmiot, a przy tym wkładające w pracę wiele zaangażowania. Zarządzanie od zawsze było drugim, poza medycyną, obszarem moich zainteresowań. W klasie maturalnej wahałem się,

Operacja zaćmy z wykorzystaniem systemu 3D obrazowania pola operacyjnego oraz śródoperacyjnej optycznej koherentnej tomografii

czy wybrać Akademię Medyczną czy Szkołę Główną Planowania i Statystyki, obecną Szkołę Główną Handlową w Warszawie. Wybrałem pierwszą, jednak w latach późniejszych ukończyłem w SGH studia podyplomowe dotyczące zarządzania organizacjami ochrony zdrowia. Obie dziedziny – medycyna i zarządzanie – zawsze interesowały mnie na płaszczyźnie zawodowej.

Czy patrząc w przyszłość dostrzega Pan Profesor, aby szykował się jakiś przełom w okulistyce?

Zarówno w okulistyce, jak i w całej medycynie zmiany dokonują się bardziej w sposób ewolucyjny niż rewolucyjny. Cały czas jesteśmy świadkami postępu, trwają różnego rodzaju badania kliniczne, dochodzi do powstawania nieznanych wcześniej terapii. Bardzo dużą zmianą, dotyczącą stosunkowo wąskiej grupy pacjentów, jest na przykład zastosowanie własnych, namnażanych komórek macierzystych w terapii oparzeń powierzchni oka. Komórki pobierane są ze zdrowego narządu, namnażane w warunkach laboratoryjnych i przeszczepiane na powierzchnię drugiego oka. Niezmiennie trwają różnego rodzaju prace dotyczące połączenia najnowszych technik wizualizacji w celu częściowego protezowania uszkodzeń narządu wzroku; dotyczy to tworzenia różnego rodzaju implantów. Niemniej tutaj wciąż jeszcze jest dużo do zrobienia, a ostatecznym sukcesem tych wysiłków może się stać w przyszłości wyprodukowanie – kolokwialnie mówiąc – sztucznego oka. Sądzę, że droga ku temu jeszcze daleka, chociaż postęp techniki czasami nas zaskakuje i to rozwiązanie wcześniej czy później również trafi do medycyny. Możliwości stają się większe, technologie tańsze, dlatego też myślę, że obecne i przyszłe odkrycia techniczne będą dużą szansą dla naszych pacjentów.

Jakie odkrycia technologiczne, które następnie weszły do praktyki klinicznej w okulistyce, najbardziej Pana Profesora zaskoczyły?

Różne wynalazki i rozwiązania technologiczne miały wpływ na różne dziedziny okulistyki – w zależności od tego, jaka część narządu wzroku wymaga leczenia i na jaką terapię się decydujemy.

Myślę, że w tej chwili trzeba wspomnieć o bardzo zaawansowanych optycznie soczewkach wewnątrzgałkowych, soczewkach wieloogniskowych, ale działających na innej zasadzie – siatki dyfrakcyjnej. W przypadku tych soczewek niektóre zastosowane rozwiązania optyczne oraz wyniki ich działania znacznie przekroczyły moje oczekiwania. Jeszcze dekadę temu nie spodziewałem się tak ogromnego rozwoju optycznych technik obrazowania, w tym techniki optycznej koherentnej tomografii, mającej duży wpływ na poprawę diagnostyki, a następnie jej zastosowanie śródoperacyjne, niejako scalając ją z mikroskopem operacyjnym. Innym niezwykłym dokonaniem stało się łączenie techniki obrazowania przepływów na dnie oka metodą Angio-OCT. To technika, nad którą zespół polskich fizyków z Torunia pracował przy naszym skromnym udziale już szereg lat temu, ale dopiero teraz weszła do komercyjnego, szerokiego zastosowania. Wielką uwagę wzbudzają niezwykle efektywne nowoczesne terapie farmakologiczne, jak iniekcje czynnika leków any-VEGF, znaczący postęp poczyniła farmakoterapia neuropatii wzrokowej Lebera.

Trzeba również powiedzieć o soczewkach falijskich, czyli takich, które dokonują korekcji wysokich wad wzroku. Muszę przyznać, że technika zastosowania tych soczewek, wszczepianych do tylnej komory oka na własną soczewkę, wzbudzała pierwotnie różnego rodzaju pytania. A jednak okazało się, że jest to metoda bardzo efektywna, bezpieczna i skuteczna, umożliwiającą udzielenie pomocy ludziom na przykład z wysoką krótkowzrocznością, którzy mają zbyt dużą wadę, aby wykonywać laserowe zabiegi refrakcyjne.

W końcu postępowaniem techniki, którego wykorzystania w okulistyce się nie spodziewałem, było zastosowanie lasera femtosekundowego w operacjach zaćmy. To jest obecnie bardzo zaawansowana i innowacyjna technologia. Przyznaję – to, że metoda ta z badań przedklinicznych, laboratoryjnych trafiła, co prawda na razie w wiodących ośrodkach, do codziennej praktyki, czyniąc operacje zaćmy bezpieczniejszymi, bardziej precyzyjnymi, jest chyba dla mnie największym zaskoczeniem. Jeszcze kilka lat temu nie spodziewałem się, że to będzie możliwe. Co prawda zastosowanie lasera femtosekundowego w operacjach zaćmy rozpoczęło się w 2012 roku, a nasza Klinika miała jeden z pierwszych laserów tego typu na świecie, to jednak jeszcze dwa lata wcześniej, kiedy widziałem pierwsze próby zastosowania tej technologii, nie sądziłem, że może się ona tak szybko zmaterializować w praktyce klinicznej.

Panie Profesorze, czy głośnie ostatnio leczenie komórkami macierzystymi budzi kontrowersje w Pana środowisku? Jak Pan Profesor widzi szanse wykorzystania komórek pluripotencjalnych w okulistyce?

Z jednej strony – jak już wspominałem – wykorzystywana jest już metoda polegająca na stosowaniu takich komórek do leczenia oparzeń powierzchni oka. Kontrowersje budzą za to operacje, podczas których wstrzykuje się komórki macierzyste do wnętrza gałki ocznej, ponieważ nie ma żadnych dowodów na skuteczność takich metod. Niestety zdarza się, że są one wykorzystywane w celach komercyjnych, nadmiernie i w nieuzasadniony sposób, rozbudzając nadzieje i oczekiwania pacjentów. Jeszcze kilka lat temu z takim zastosowaniem komórek macierzystych wiązano duże nadzieje. Sądzono, że po ich wstrzyknięciu do tkanki czy narządu zaczną one działać tak, jak tego oczekujemy. Szybko jednak okazało się to zbyt optymistycznym myśleniem. Do tej pory nie opracowano skutecznych metod przygotowania odpowiednich terapii wykorzystujących komórki pluripotencjalne. Zresztą dotyczy to nie tylko okulistyki, także na przykład neurochirurgii. Dlatego w okulistyce – oprócz jednego wspomnianego przypadku – tego rodzaju działania na obecnym etapie rozwoju nauki i wiedzy wydają się po prostu etycznie wątpliwe. Takie też jest stanowi-

sko poważnych instytucji, jak Amerykańska Akademia Okulistyczna czy Polskie Towarzystwo Okulistyczne – terapie te na obecnym poziomie ich rozwoju nie są rekomendowane, z jednym wyjątkiem stosowania takich komórek do leczenia oparzeń powierzchni oka.

Natomiast w przyszłości, jeżeli będziemy umieli nauczyć te komórki różnicowania się w pożądanym kierunku, podejmowania takich funkcji, jakich od nich oczekujemy, ich zastosowanie być może pomoże nam w terapii wielu chorób.

Czy, biorąc pod uwagę postęp i rozwój cywilizacji, grozi nam epidemia krótkowzroczności?

Zapewne tak, jednak nie wiązałbym tego tylko z powszechnym wykorzystywaniem współczesnych zdobyczy techniki naszpikowanej monitorami czy ekranami. Ogólnie można powiedzieć, że człowiek przestawia się na pracę z bliska. Pierwsze takie korelacje między trybem wykonywanej pracy a rozwojem wady wzroku wystąpiły w Azji już w latach 70. i 80. XX wieku. W naszym kraju również obserwujemy coraz większy odsetek osób krótkowzrocznych, co jest wynikiem naszych przyzwyczajeń oraz pracy nastawionej na wzrok. To wszystko sprawia, że obecnie dużą wagę przykładą się do higieny wzroku.

A starzenie się społeczeństwa może wpływać na to, że również w klinikach okulistycznych będzie więcej pacjentów?

Może wpływać i wpływa. Oczywiście wady wzroku to najczęściej problem osób młodych, ale większość chorób okulistycznych i częstość ich występowania zdecydowanie wzrasta z wiekiem. Dlatego starzenie się społeczeństwa istotnie zwiększa odsetek osób potrzebujących pomocy okulistycznej.

Stosując innowacyjne metody terapii, współczesna okulistyka przełamała wiele barier. Z jakimi barierami sobie jeszcze nie poradziła?

Wciąż nie potrafimy przeszczepić gałki ocznej, która jest bardzo złożonym narządem. Chociaż wiem, że takie badania i prace trwają w USA. Nie potrafimy odtworzyć czy zregenerować uszkodzonego całkowicie nerwu wzrokowego. Wciąż jeszcze nie możemy sobie poradzić z odtworzeniem zniszczonej w przebiegu niektórych chorób centralnej siatkówki, czyli plamki. Oczywiście doświadczamy ogromnego postępu w nauce oraz medycynie i jesteśmy w stanie pomóc pacjentom, którzy jeszcze kilka czy kilkanaście lat temu byłiby bezradni, lecz nawet najnowocześniejsza okulistyka nie jest nadal w stanie rozwiązać problemu osób niewidomych.

Panie Profesorze, czy wśród studentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego okulistyka jest popularną dziedziną, czy dostrzega Pan zainteresowanie ich udziałem w kołach naukowych?

Sytuacja jest dobra, studenci są zainteresowani. Niestety podczas trwania studiów medycznych mają oni ograniczony kontakt z okulistyką. Program okulistyki na studiach zakłada jedynie dwutygodniowy kursu przez cały okres sześciolletnich studiów medycznych. Otrzymują więc tylko ogólną, podstawową wiedzę okulistyczną. Mimo to mamy dość prężnie działające Studenckie Koło Naukowe, które siłą rzeczy gromadzi już studentów starszych lub też zainteresowanych tą dziedziną. Studia medyczne są bardzo obciążające dla studentów, dlatego też mamy świadomość, że ilość czasu, którą mogą poświęcać na działalność w kole, nie zawsze jest duża. Natomiast jesteśmy bardzo otwarci, chętnie organizujemy zajęcia fakultatywne czy dodatkowe kursy dla studentów, którzy wybrali już określoną specjalizację. Myślę, że jesteśmy atrakcyjną dziedziną i mamy bardzo duże możliwości kształcenia. Dysponujemy nowoczesną bazą służącą do rozwoju chirurgicznego, niedawno weszliśmy między innymi w posiadanie systemu 3D, który pozwala

na oglądanie przez kształcących się obrazu identycznego jak operator, czyli nie tylko w formie płaskiej, ale również trójwymiarowej. Pole operacji okulistycznych to przestrzenna gałka oczna, dlatego też operacje wymagają takiego obrazowania.

Jakie projekty naukowe prowadzi obecnie Klinika Okulistyki?

Od lat prowadzimy szereg działań dotyczących medycyny klinicznej. Ponadto współpracujemy z ośrodkami teoretycznymi i z ośrodkami genetyki czy biologii molekularnej, prowadzimy badania dotyczące wielu chorób oka, chorób rogówki, takich jak dystrofia Fuchsa, dystrofia rogówki, jaskry czy też zwyrodnienia plamki związanego z wiekiem. Kierunkiem, którym interesujemy się w ostatnim czasie, jest powiązanie stanu naczyń w siatkówce z chorobami ogólnoustrojowymi. W zeszłym roku dzięki dotacji nabyliśmy dla szpitala najnowszy aparat umożliwiający obrazowanie naczyń krwionośnych siatkówki z niedostępnym wcześniej powiększeniem i jakością. Aparat ten wykorzystuje tak zwaną technikę optyki adaptatywnej, która była stosowana w teleskopach do obserwacji odległych planet. W tej chwili ta technika jest wykorzystywana do badania dna oka. W związku z tym projektem badawczym wiążemy duże nadzieje na współpracę z kardiologami, nefrologami i specjalistami innych dziedzin medycyny.

Z czym wiążą się plany dotyczące rozbudowy i modernizacji Klinicznego Szpitala Okulistycznego przy ulicy Sierakowskiego?

Planujemy powiększenie powierzchni szpitala o około 30 procent, czyli dobudowanie piętra oraz modernizację wnętrza budynku, by dostosować go do obecnych rozwiązań i przepisów. Będzie się to docelowo wiązało również z rozbudową bazy dydaktycznej, zwiększy się liczba sal dydaktycznych dla studentów. Nasz szpital, budowany blisko 20 lat temu, był projektowany na znacznie mniejszą liczbę pacjentów, a obecnie liczba osób leczonych wzrosła kilkakrotnie. To sprawia, że trudności lokalowe są bardzo duże. W praktyce będzie to oznaczało, że na czas rozbudowy nasza działalność zostanie przeniesiona do innej lokalizacji. Mamy nadzieję, że remont rozpocznie się w tym roku i będziemy mogli zakończyć tę inwestycję za około 3 lata. Potrzeby nasze są ogromne, ponieważ mamy pacjentów z całej Polski.

Uczestniczył Pan Profesor w wielu pionierskich operacjach. Które z nich zapamiętał Pan najlepiej?

Cieszę się, że mogłem jako pierwszy w Polsce wykonać przeszczep błony Descemeta, ponieważ miałem poczucie, że kolejna bariera została przekroczona. Udało się wówczas tak wiotką, delikatną tkankę, liczącą maksymalnie 20 mikronów grubości, przeszczepić pacjentowi, nie uszkadzając komórek będących na niej. Również zastosowanie lasera femtosekundowego przy operacji zaćmy było ogromnym postępem. To był przełom, że tak zaawansowana technologia została wdrożona do operacji oka. Był to unikatowy zabieg w Polsce, jeden z pierwszych w Europie, i przyniósł mi on ogromną satysfakcję. Świadomość, że byłem częścią tak wyjątkowych i wartościowych dla nauki, medycyny i pacjentów zabiegów, które pchnęły polską okulistikę na nowe tory, daje mi poczucie spełnienia zawodowego.

Rozmawiali Kamilla Walczak i Cezary Ksel

Jubileusz 80. urodzin Profesora podczas obrad Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (22 listopada 2010 roku)

Odszedł Profesor Jerzy Szczerbań

1 maja 2018 roku zmarł prof. dr hab. n. med. Jerzy Szczerbań – Rektor naszej Uczelni w latach 1979-1981, Kierownik Kliniki Chirurgii Ogólnej i Chorób Wątroby I Wydziału Lekarskiego w latach 1979-1989, organizator i Kierownik Zakładu Zdrowia Publicznego Wydziału Nauki o Zdrowiu w latach 2001-2006. Pan Profesor całe życie związał z macierzystą Uczelnią.

Profesor Jerzy Szczerbań urodził się 19 listopada 1930 roku w Kleszczelach. W 1954 roku otrzymał dyplom lekarza Akademii Medycznej w Warszawie. Stopień doktora nauk medycznych otrzymał w 1962 roku na podstawie rozprawy doktorskiej „Warunki gojenia się szwu żylnego”, której promotorem był prof. Jan Nielubowicz. Praca pt. „Chirurgia nadciśnienia wrotnego” (opiekun: prof. Jan Nielubowicz) stała się podstawą nadania mu w 1971 roku stopnia doktora habilitowanego w zakresie chirurgii. W 1979 roku otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego, zaś w 1988 roku – tytuł profesora zwyczajnego.

Profesor Jerzy Szczerbań wywodził się ze szkoły chirurgicznej prof. Jana Nielubowicza, utworzył pierwszą w Polsce klinikę chirurgii wątroby, był autorem pierwszej polskiej monografii „Nadciśnienie wrotne”, podręczników z zakresu chirurgii dróg żółciowych, krwawień do przewodu pokarmowego i nadciśnienia wrotnego. Jest autorem ponad 250 publikacji poświęconych chirurgii ogólnej, doświadczalnej, wątroby oraz zdrowia publicznego. W latach 1986-1989 pełnił funkcję konsultanta regionalnego w dziedzinie chirurgii, zaś w latach 2001-2005 przewodniczył Radzie Naukowej przy Ministrze Zdrowia.

Pan Profesor był osobą niezwykle aktywną nie tylko w kraju, ale także na arenie międzynarodowej. Odbýwał liczne staże naukowe, m.in. w Sztokholmie, Rzymie, Belfaście i Bostonie. W latach 1989-1996 był Dyrektorem Biura Rozwoju i Promocji Badań Naukowych w Kwaterze Głównej WHO w Genewie, Doradcą ds. Nauki Dyrektora Generalnego tej organizacji, Kierownikiem projektu WHO ds. Centrum Zdrowia Publicznego w Kobe (Japonia).

Profesor Jerzy Szczerbań należał do wielu towarzystw naukowych, był między innymi członkiem honorowym Towarzystwa Chirurgów Polskich (TChP) i Polskiego Towarzystwa Hepatologicznego, Prezesem Oddziału Warszawskiego TChP (2000-2005), Członkiem Założycielem Międzynarodowego Towarzystwa Chirurgii Wątroby, Dróg Żółciowych i Trzustki, Członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Chirurgii Sercowo-Naczyniowej.

Praca zawodowa, naukowa i organizacyjna Profesora została doceniona przez liczne gremia przyznaniem między innymi Krzyża Komandorskiego i Kawalerskiego Orderu Odrodzenia Polski, Srebrnego i Złotego Krzyża Zasługi, szeregu nagród naukowych i dydaktycznych Ministra Zdrowia i Rektora Akademii Medycznej w Warszawie.

Odeszła wielka postać polskiej medycyny, wspaniały lekarz, wybitny chirurg, nieprzeciętny naukowiec, znakomity nauczyciel akademicki i wychowawca kilku pokoleń lekarzy, chirurgów i specjalistów zdrowia publicznego.

1. Portret Rektora prof. Jerzego Szerbani wiszący w Sali Senatu WUM
2. Żona i syn prof. Jerzego Szerbani na tle rzeźby Profesora znajdującej się w Galerii Rzeźb
3. Karykatura Profesora autorstwa Grzegorza Szumowskiego
4. Prof. Jerzy Szerbani otrzymuje dyplom uznania za wkład w rozwój Warszawskiego Oddziału Towarzystwa Chirurgów Polskich (15 stycznia 2004 roku)
5. Uroczystość związana z zakończeniem przez prof. Szerbani pracy w Klinice Chorób Wątroby (19 października 2001 roku)
6. Prof. Jerzy Szerbani odbiera Medal za Zasługi dla I Wydziału Lekarskiego (20 grudnia 2005 roku)
7. Prof. Jerzy Szerbani wraz z prof. Zbigniewem Szreniawskim podczas otwarcia Klubu Profesorskiego (10 lutego 2015 roku)

Podpisanie umowy między WUM a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym

Centrum Symulacji Medycznych WUM będzie największym tego typu obiektem w Polsce. W budynku stworzone będą warunki do przeprowadzania symulacji operacyjnych z zakresu intensywnej terapii, otolaryngologii, chirurgii, anestezjologii, ginekologii i położnictwa. Całość obiektu dzieli się na strefy dydaktyczno-administracyjną oraz socjalną, przewidzianą jako spiralna rzeźba przechodząca przez wszystkie kondygnacje i docierająca na zewnątrz budynku w formie tarasów widokowych. CSM zaprojektowała firma KVP Medic.

13 kwietnia 2018 roku Warszawski Uniwersytet Medyczny i Europejski Bank Inwestycyjny podpisały umowę, która otwiera drogę do powstania nowoczesnego Centrum Symulacji Medycznych WUM. Umowę podpisali JMR prof. Mirosław Wielgoś i pani Sandrine Croset (Director, Baltic Sea and Northern Europe Department EBI) w obecności Witolda Słowika – Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju.

Jak podkreślał JMR prof. Mirosław Wielgoś „środki, które dzięki temu porozumieniu uzyskamy z Europejskiego Banku Inwestycyjnego, pozwolą nam zapewnić finansowanie dla utworzenia niezależnego innowacyjnego ośrodka oferującego najnowocześniejsze rozwiązania służące szkoleniu przed- i podyplomowemu”. Powstanie Centrum Symulacji Medycznych pozwoli na poprawę jakości praktycznej strony edukacji medycznej, zdobywanie doświadczenia w zakresie scenariuszy leczenia medycznego i opieki nad pacjentem. Doświadczenia istniejących już ośrodków symulacji medycznych pokazują, że takie szkolenia zwiększają efektywność praktycznego kształcenia studentów kierunków medycznych oraz pewność przeprowadzanych procedur medycznych, a także poprawiają opiekę nad pacjentem praktykujących już lekarzy. „Jest to bardzo ważny projekt dla EIB. Po raz pierwszy wspieramy szkołę wyższą w Polsce bez pośrednictwa Ministerstwa Finansów” – zauważyła Sandrine Croset.

O zaletach istniejącego już Centrum, a także potrzebie budowy nowoczesnego ośrodka symulacji medycznych spełniającego europejskie i światowe standardy, mówił w swojej prezentacji Kierownik Projektu CSM dr Marcin Kaczor, który pracując na co dzień ze studentami, najlepiej wie, jakie korzyści w kształceniu przyszłych medyków niesie profesjonalny ośrodek symulacji medycznych. Krótkie podsumowanie dotychczasowych inwestycji w Polsce w ramach Planu Junckera przedstawił Witold Słowik, Wiceminister Inwestycji i Rozwoju. Zaznaczył, że „(...) inwestycja Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego to już dwudzieste przedsięwzięcie z Polski, które otrzymało wsparcie w ramach Planu Junckera. Sześć kolejnych ma już pozytywną decyzję Banku i czeka na podpisanie umowy. To w sumie ponad 10 miliardów złotych finansowania z EBI na 26 inwestycji. Taki wynik daje nam piąte miejsce w Europie”.

Wsparcie EIB w wysokości 100 mln złotych (ok. 24 mln euro) pozwoli także na modernizację budynków Wydziału Farmaceutycznego i gmachu przy ul. Litewskiej.

Marta Wojtach, Klaudia Wendycz

Prof. dr hab. n. med. Krzysztof Zieniewicz – Kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby

2000. przeszczepienie wątroby w Katedrze i Klinice Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby WUM

Dwutysięczną transplantację wątroby wykonał 5 kwietnia 2018 roku zespół chirurgów z kierowanej przez prof. Krzysztofa Zieniewicza Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby, mieszczącej się w Samodzielnym Publicznym Centralnym Szpitalu Klinicznym w Warszawie przy ul. Banacha. Zabieg przeprowadził zespół pod przewodnictwem prof. Tadeusza Wróblewskiego i dr. med. Marcina Kotulskiego w składzie: dr med. Piotr Remiszewski, dr med. Piotr Kalinowski, dr Konrad Kobryń i dr Wacław Hołówko. Instrumentowały Anna Wąsik i Beata Zdanowska. Pacjenta znieczuliła dr Jolanta Piwowarska przy udziale Ewy Gniadkowskiej i Edyty Biernackiej. Narząd został pobrany przez dr. med. Michała Skalskiego, dr. Bartosza Maczkowskiego i Karolinę Kiełek. Procedurę pobrania i przeszczepienia koordynował mgr Krzysztof Zajac.

36-letni pacjent z ciężką niewydolnością wątroby w przebiegu marskości kryptogennej z podejrzeniem AIH był kwalifikowany do transplantacji w Klinice Hepatologii, kierowanej przez prof. Piotra Milkiewicza, w zespole prowadzonym przez dr hab. Joannę Raszeję-Wyszomirską. Chory bezpośrednio po zabiegu został wybudzony, rozintubowany i przeniesiony do Oddziału Intensywnej Opieki Chirurgicznej w Klinice, pod opiekę anestezjologa dr. med. Wojciecha Figla. Wczesny okres pooperacyjny przebiegł bez powikłań.

Początek programu transplantacji w Klinice Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby sięga 30 grudnia 1994 roku, kiedy to zespół chirurgiczny w składzie: dr Jacek Pawlak, doc. Bogdan Michałowicz i dr Krzysztof Zieniewicz, przy współudziale dr. Pawła Nyckowskiego, dr. Piotra Małkowskiego, dr. Ireneusza Grzelaka i dr. Marka Schaeffera, przeszczepił wątrobę jako pierwszy w Polsce z powodzeniem. Biorczynią była 46-letnia pacjentka z krańcową niewydolnością narządu w przebiegu pierwotnej żółciowej marskości wątroby. Chora żyje w dobrym stanie ogólnym do dziś.

Program przeszczepiania wątroby w Klinice prof. Zieniewicza jest największym programem w naszym kraju i mieści się w ścisłej czołówce ośrodków transplantacyjnych w Europie. Roczne przeżycie biorców przeszczepionej wątroby wynosi w Klinice ok. 90%, a 5-letnie – ok. 60-70% według danych z European Liver Transplant Registry. Wielkie zasługi dla rozwoju tej dyscypliny w Polsce i w Klinice położyli poprzedni kierownicy Katedry i Kliniki: nieżyjący już prof. Jerzy Szczerbań i prof. Andrzej Karwowski, a przede wszystkim prof. Marek Krawczyk. Za czasów jego kierowania Kliniką, we współpracy z zespołem Kliniki Immunologii, Transplantologii

i Chorób Wewnętrznych Instytutu Transplantologii naszej Uczelni, pod przewodnictwem prof. Leszka Pączka, nastąpił najbardziej dynamiczny rozwój programu transplantacji wątroby, co zaowocowało tak imponującą liczbą przeszczepień.

W dniach 15-17 listopada 2018 roku odbędzie się w Warszawie, pod patronatem JM Rektora WUM prof. Mirosława Wielgosia, Międzynarodowa Konferencja „100-lecie chirurgii akademickiej w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym”, podczas której na symposium „Postępy w chirurgii i transplantacji wątroby” przedstawione zostaną naukowe i kliniczne aspekty transplantacji oraz osiągnięcia i dorobek Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby w minionych latach.

Zespół wykonujący 2000. przeszczepienie wątroby

Prof. Krzysztof Zieniewicz

Awanse, nagrody

- Dr Katarzyna Luterek, adiunkt w I Katedrze i Klinice Położnictwa i Ginekologii, została mistrzynią świata w slalomie gigancie, wicemistrzynią świata w supergigancie i zdobywczynią brązowego medalu w slalomie specjalnym podczas Mistrzostw Świata Lekarzy w Narciarstwie Alpejskim, które odbywały się w dniach 14-17 marca w Bad Gastein w Austrii. Dr Luterek reprezentowała drużynę Medical Ski Team Poland.
- Paweł Koczkodaj, doktorant w Zakładzie Biofizyki i Fizjologii Człowieka WNoZ, ambasador Europejskiego Kodeksu Walki z Rakiem w Polsce, otrzymał stypendium amerykańskiego National Cancer Institute. Podczas pobytu w USA będzie doskonalić swoją wiedzę w ramach Cancer Prevention Fellowship Program, ze szczególnym uwzględnieniem takich zagadnień, jak: epidemiologia i prewencja nowotworów, modelowanie ryzyka nowotworów i edukacja zdrowotna.
- Łukasz Jankowski, rezydent w Klinice Medycyny Transplantacyjnej, Nefrologii i Chorób Wewnętrznych, został nowym Prezesem Okręgowej Rady Lekarskiej w Warszawie im. prof. Jana Nielubowicza. Wyboru dokonano 5 kwietnia podczas obrad Okręgowego Sprawozdawczo-Wyborczego Zjazdu Lekarzy w Warszawie.

• 12 kwietnia wortal **nazdrowie.pl** oraz magazyny „Manager Apteki” i „Świat Lekarza” – organizatorzy plebiscytu „Złoty Otis” – ogłosili wyniki XV edycji konkursu. Wśród laureatów znaleźli się:

- prof. Marek Krawczyk z Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby oraz prof. Wojciech Noszczyk z I Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej i Naczyniowej – Nagroda Zaufania „Złoty Otis 2018” za dorobek naukowo-dydaktyczny w medycynie;
- prof. Bożena Werner, Kierownik Kliniki Kardiologii Wieku Dziecięcego i Pediatrii Ogólnej, Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II WL – Nagroda Zaufania „Złoty Otis 2018” za IV społeczną akcję profilaktyczną „Sprawdź cholesterol u dziecka!”;

Jubileuszowe Statuetki Specjalne „Viribus Unitis” dla pracowników WUM należących do Kapituły Nagrody Zaufania:

- prof. Barbara Górnicka – Kierownik Katedry i Zakładu Patomorfologii, Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia w kadencji 2016-2020;
- prof. Renata Górka – Kierownik Zakładu Chorób Błony Śluzowej i Przyzębia;
- prof. Bożena Werner – Kierownik Kliniki Kardiologii Wieku Dziecięcego i Pediatrii Ogólnej, Prodziekan ds. Oddziału Nauczania w Języku Angielskim II WL;
- prof. Marek Kuch – Kierownik Katedry i Kliniki Kardiologii, Nadciśnienia Tętniczego i Chorób Wewnętrznych, Dziekan II WL;
- prof. Paweł Małdyk – Kierownik Katedry i Kliniki Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu;
- prof. Maciej Matecki – Kierownik Katedry Farmacji Stosowanej i Bioinżynierii i Zakładu Farmacji Stosowanej;
- prof. Piotr Pruszczyk – Kierownik Kliniki Chorób Wewnętrznych i Kardiologii z Centrum Diagnostyki i Leczenia Żyłnej ChOROBY Zakrzepowo-Zatorowej;
- prof. Jacek Paweł Szaflik – Kierownik Katedry i Kliniki Okulistyki;
- prof. Marcin Wojnar – Kierownik Katedry i Kliniki Psychiatrycznej.

• Prof. Anna Kiss z Katedry Farmakognozji i Molekularnych Podstaw Fitoterapii Wydziału Farmaceutycznego otrzymała nominację profesorską z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy. Uroczystość wręczenia aktów nominacyjnych odbyła się 25 kwietnia w Pałacu Prezydenckim.

• Prof. Renata Górka, Kierownik Zakładu Chorób Błony Śluzowej i Przyzębia, otrzymała podczas odbywającej się 24 kwietnia Gali Konkursu Liderów Ochrony Zdrowia 2018 brązową statuetkę w kategorii „Promocja zdrowia i profilaktyka”.

• Podczas konferencji naukowej International Medical Students' Conference (IMSC 2018), która odbywała się od 19 do 21 kwietnia w Krakowie, studenci English Dentistry Division Dominique Gnatowski oraz Steven Hamati zajęli trzecie miejsce w konkursie prac prezentowanych w ramach kategorii „dentistry”. Wyróżniono ich za pracę „Quantitative analysis of salivary biomarkers in healthy patients and patients with pancreatic cancer” powstałą w ramach działalności SKN przy Zakładzie Chorób Błony Śluzowej i Przyzębia pod opieką dr. Andrzeja Miskiewicza oraz prof. Renaty Górskiej.

I Światowy Kongres Trichoskopowy

Od 17 do 19 marca w Warszawie odbywał się I Światowy Kongres Trichoskopowy połączony z Sympozjum o Chorobach Włosów i Paznokci. Organizatorem wydarzenia była prof. Lidia Rudnicka – Kierownik Katedry i Kliniki Dermatologicznej, Prezes Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego oraz Prezes The International Trichoscopy Society. W kongresie wzięło udział ponad 700 uczestników z 35 krajów, nadesłano 160 streszczeń prac oryginalnych, poglądowych oraz opisów przypadków. Podczas przemówienia inauguracyjnego prof. Lidia Rudnicka podkreśliła rolę trichoskopii, czyli dermoskopii i wideodermoskopii, w diagnostyce chorób włosów i skóry głowy. W czasie konferencji światowi eksperci zaprezentowali 48 wykładów dotyczących diagnostyki oraz leczenia chorób włosów i paznokci. Odbyła się premiera aplikacji – mTrichoscopy, która ma służyć nauce oraz doskonaleniu umiejętności w ocenie obrazów trichoskopowych. W tworzeniu aplikacji brały udział: prof. Lidia Rudnicka, prof. Małgorzata Olszewska oraz dr hab. Adriana Rakowska. W ramach konferencji odbyły się dwa kursy: z podstaw trichoskopii oraz z chirurgii paznokci.

Studenckie forum radiologiczne

18 marca odbyło się IV Studenckie Ogólnopolskie Forum Radiologiczne SOFoR zorganizowane przez członków SKN X-Ray dla studentów kierunków: lekarskiego, elektroradiologicznego oraz fizyki medycznej. Konferencję otworzyli: prof. Olgierd Rowiński – Kierownik II Zakładu Radiologii Klinicznej oraz Zuzanna Cieślak – Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego. Wykład inauguracyjny pt. „Starzenie się mózgu oczami radiologa” wygłosił prof. Andrzej Urbanik – Kierownik Katedry i Zakładu Radiologii CM UJ w Krakowie, a wykłady eksperckie zaprezentowali: prof. Andrzej Cieszanowski (II Zakład Radiologii Klinicznej) – „Współczesna diagnostyka różnicowa zmian ogniskowych w wątrobie” oraz dr Michał Brzewski (Zakład Radiologii Pediatrycznej) – „Bezpieczeństwo badań ultrasonograficznych”. Prace studenckie sesji referatowej oraz plakatuowej były oceniane przez jury, które za najlepsze uznało: w sesji prac oryginalnych – „Tętniaki wewnątrzczaszkowe – czy warianty anatomiczne tętnic szyjnych i głównych tętnic mózgowych wpływają na częstość ich występowania?” (autorzy: Iwona Kucybała, Jakub Giliavas, Martyna Kliś, Kamil Krupa, Jakub Polak, Szymon Ciuk – Studenckie Koło Radiologii przy Katedrze Radiologii Collegium Medicum UJ), w sesji przypadków medycznych – „Guz w guzie – nietypowy przerzut raka gruczołu krokowego” (autor: Martyna Głońska – UM im. Piastów Śląskich we Wrocławiu), w sesji prac plakatuowych – „Obraz metaboliczny złośliwych guzów mózgu w protonowej spektroskopii MR (1HMRS)” (autorzy: Gabriela Flaga, Małgorzata Król – SKN Młoda Elektroradiologia przy Katedrze Elektroradiologii, Wydział Medyczny Uniwersytetu Rzeszowskiego).

WUM w rankingu URAP

Warszawski Uniwersytet Medyczny znalazł się na 8. pozycji wśród 51 ocenianych uczelni krajowych oraz na 841. miejscu w zestawieniu 2500 uczelni z całego świata w University Ranking by Academic Performance (URAP) – światowym rankingu uczelni opierającym się na obiektywnych danych uzyskanych z wiarygodnych źródeł bibliometrycznych.

Dobre praktyki w promocji zdrowia

20 marca odbyła się VIII Konferencja naukowo-szkoleniowa „Promocja zdrowia – przykłady dobrych praktyk”, którą poświęcono problemowi przemocy domowej oraz instytucjonalnej wobec osób dorosłych i starszych. Wydarzenie zorganizował Zakład Zdrowia Publicznego WNoZ we współpracy z Ogólnopolskim Pogotowiem dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”.

Renata Durda z Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia”

Całkowicie wewnątrznaczyniowe operacje tętniaka łuku aorty

22 marca zespół Katedry i Kliniki Chirurgii Ogólnej, Naczyniowej i Transplantacyjnej, kierowanych przez prof. Sławomira Nazarewskiego, przeprowadził kolejne dwie operacje implantacji stentgraftu do łuku aorty z odgałęzieniami do pnia ramienno-głowego i lewej tętnicy szyjnej. Były to już czwarty i piąty zabieg tego typu przeprowadzone w Klinice, tym razem przez zespół w składzie: dr hab. Tomasz Jakimowicz, lek. Katarzyna Jama i lek. Jakub Szczurbiński przy współpracy anestezjologów z II Kliniki Anestezjologii i Intensywnej Terapii: lek. Tadeusza Beringa i lek. Łukasza Wróblewskiego. Dzięki zastosowaniu metody wewnątrznaczyniowej z dostępu przez tętnicę udową, szyjną i ramienną powrót do normalnego funkcjonowania chorego następuje zwykle już po kilku dniach.

Specjaliści podczas wykonywania zabiegu

Praktyczny kurs chirurgii dla studentów

26 marca w Klinice Kardiologii i Katedry i Kliniki Kardiologii odbył się kurs dla studentów „Chirurgiczne techniki implantacji protez zastawkowych serca”, realizowany w porozumieniu z Dziekanem I WL prof. Pawłem Włodarskim. Organizatorami spotkania byli lekarze Kliniki Kardiologii kierowanej przez dr. hab. Piotra Hendzla: dr Radosław Wilimski (opiekun SKN przy Klinice Kardiologii i Katedry i Kliniki Kardiologii), dr Paweł Czub, dr Adam Arendarczyk oraz przedstawiciele firmy Ethicon: Anna Piasecka, Marta Rojek i Aleksandra Dudzisz. Kurs był unikatowym, praktycznym wprowadzeniem młodych lekarzy w problematykę technik chirurgicznych stosowanych podczas operacyjnego leczenia wad zastawkowych serca. Studenci biorący udział w kursie samodzielnie wymienili zastawkę aortalną na protezę zastawkową dzięki wykorzystaniu symulatora zalecanego przez European Association For Cardio-Thoracic Surgery, stosowanego w edukacji rezydentów kardiologii – Devotini Aortic Valve Simulator.

Studenci podczas przygotowania dla nich kursu

STETOSKOP

... CZYLI

III Spotkanie Współpracy Naukowej WUM i UW

28 marca w Auli Szpitala Pediatrycznego odbyło się kolejne spotkanie naukowe, podczas którego kilkunastu naukowców z WUM i UW przybliżyło słuchaczom szczegóły najważniejszych realizowanych projektów badawczych i nakreśliło obszary możliwych, przyszłych wspólnych przedsięwzięć. Tym razem tematyka prezentowanych prac ogniskowała się wokół nauk biologicznych. Otwierając spotkanie, prof. Mirosław Wielgoś – Rektor WUM zauważył, że nauki biologiczne mogą stanowić podstawę,

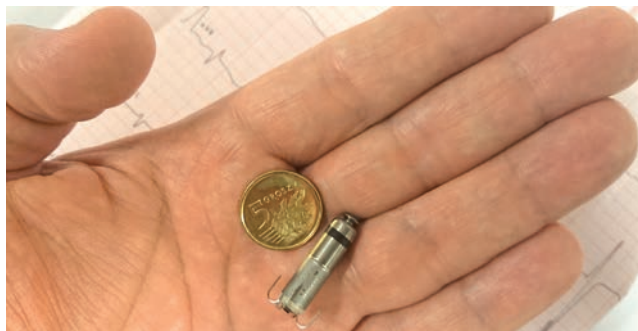

kąta ułatwi porozumienie oraz połączy naukowców WUM i UW w swoich dociekaniach badawczych. Rektor UW prof. Marcin Pałys podkreślił, że studenci obu uczelni skorzystali z szansy, jaką dało uruchomienie w semestrze letnim 2017/2018 programu międzyuczelnianych zajęć fakultatywnych. Poinformował, że 45 studentów WUM wybrało ofertę zajęć na UW, a 41 studentów UW zdecydowało się na wzięcie udziału w fakultetach organizowanych przez naszą Uczelnię. Program wystąpień naukowych obejmował trzy bloki tematyczne: „Biologia i immunologia”, „Przykładowe kierunki badań: biologia, fizjologia, patofizjologia”, „Medycyna regeneracyjna”.

Od lewej: Rektor UW prof. Marcin Pałys, Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś, mgr Jacek Cichocki, Prorektor WUM prof. Krzysztof J. Filipiak

Wszczepienie stymulatora MICRA u 15-letniego pacjenta

W Klinice Kardiologii Wieku Dziecięcego i Pediatrii Ogólnej kierowanej przez prof. Bożenę Werner wykonano zabieg wszczepienia stymulatora MICRA u 15-letniego pacjenta z wielokrotnymi utratami przytomności, z udowodnionym mechanizmem pod postacią zahamowania zatokowego. Była to pierwsza implantacja tego typu stymulatora w Klinice, pierwsza u dziecka w Warszawie i piąta u dziecka w Polsce. W zabiegu uczestniczyli: dr hab. Marcin Grabowski (I Katedra i Klinika Kardiologii), dr Piotr Wieniawski (Klinika Kardiologii Wieku Dziecięcego i Pediatrii Ogólnej), dr Tomasz Jarymowicz (Klinika Anestezjologii i Intensywnej Terapii Dziecięcej), dr hab. Oskar Kowalski (Śląskie Centrum Chorób Serca w Zabrzu), Paweł Drożdżak i Bartłomiej Szwarz z Firmy Medtronic oraz zespół pielęgniarek, pielęgniarzy i techników Ośrodka Badań Inwazyjnych Układu Sercowo-Naczyniowego Kliniki Kardiologii Wieku Dziecięcego i Pediatrii Ogólnej.

Implantowane urządzenie

NCBiR finansuje projekt WUM AID

WUM z projektem „WUM AID. Akademia Innowacyjnej Dydaktyki Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego” jest beneficjentem konkursu na Zintegrowane Programy Uczelni – ścieżka I, ogłoszonego przez NCBiR. Głównym celem projektu jest podniesienie jakości i efektywności kształcenia zorientowanego na studentów WUM przez realizację do 31 sierpnia 2022 roku kompleksowego, zintegrowanego programu rozwoju Uczelni. Koordynacja programu będzie leżała w gestii nowo utworzonego Centrum Edukacji Medycznej. W ramach projektu przewidziane jest m.in.: zorganizowanie Szkoły Letniej Zdrowia Publicznego, opracowanie i wdrożenie metodyki i materiałów interaktywnych do zajęć „Biostatystyka w praktyce klinicznej” oraz „Informatyka kliniczna i telemedycyna”, wprowadzenie nowego kierunku toksykologia z elementami kryminalistyki, wprowadzenie nowego kursu/fakultetu przygotowującego do zajęć klinicznych opartego na rozwiązaniach VR. Koszt projektu to 11 825 723,28 zł, zaś kwota dofinansowania to 11 469 723,28 zł.

Konferencja z zakresu chirurgii laparoskopowej

5 i 6 kwietnia odbyła się V Konferencja Naukowo-Szkoleniowa z Zakresu Chirurgii Laparoskopowej. Był to powrót do cyklicznych spotkań organizowanych przez Klinikę Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologicznej i Onkologicznej WUM w latach 2006-2009. Obecny kierownik Kliniki – prof. Maciej Słodkowski – podjął decyzję o ich ponownym wprowadzeniu do kalendarza. W Konferencji wzięło udział 19 uczestników, którzy pod okiem instruktorów przez 2 dni intensywnie ćwiczyli techniki wiązania nici w laparoskopii przy użyciu specjalnych trenażerów. Gościem specjalnym Konferencji był prof. Thomas Carus, Kierownik Kliniki Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologicznej i Naczyniowej, Centrum Chirurgii Małoinwazyjnej Asklepios Westklinikum w Hamburgu. Za stronę organizacyjną i program naukowy konferencji odpowiadał dr Tomasz Guzel. Większość ćwiczeń inspirowanych rzeczywistymi potrzebami operacyjnymi wykonywano na specjalnie przygotowanych tkankach zwierzęcych.

Prof. Thomas Carus i dr Tomasz Guzel

STETOSKOP

CO SŁYCHAĆ...

Aktualne zagadnienia hematologii dziecięcej

7 kwietnia Katedra i Klinika Pediatrii, Hematologii i Onkologii oraz Polskie Towarzystwo Onkologii i Hematologii Dziecięcej zorganizowały II konferencję „Aktualne zagadnienia hematologii dziecięcej – spojrzenie lekarza praktyka”. Otwarcia sympozjum do-

konał prof. Michał Matysiak – Kierownik Katedry i Kliniki Pediatrii, Hematologii i Onkologii. Wśród wykładowców znaleźli się pracownicy Kliniki oraz zaproszeni goście: prof. Hanna Gazda (Boston Children's Hospital Harvard Medical School), dr Małgorzata Salamonowicz (Klinika Transplantacji Szpiku, Onkologii i Hematologii Dziecięcej „Przylądek Nadziei” z Wrocławia), dr Karol Scipio del Campo z SPDSK i mgr Maciej Trzaska ze Swedish Orphan Biovitrum. Zaprezentowano wykłady poruszające problemy prawidłowego żywienia pacjentów z różnymi schorzeniami hematologicznymi, jak również kwestie związane z: opieką nad dziećmi chorymi na wrodzone skazy krwiotwórcze, wskazaniami do zastosowania preparatów immunoglobulin oraz genetyczną diagnostyką niedokrwistości Diamonda-Blackfana i różnicowaniem plam na skórze.

Prof. Michał Matysiak

Gościliśmy Prezydenta ASPHER

10 kwietnia w Oddziale Zdrowia Publicznego gościła prof. Katarzyna Czabanowska, Prezydent ASPHER – The Association of Schools of Public Health in the European Region – organizacji zrzeszającej szkoły kształcące specjalistów zdrowia publicznego z całej Europy. Podczas posiedzenia Rady Wydziału Nauki o Zdrowiu profesor, reprezentująca również Wydział Medycyny i Nauk o Zdrowiu Maastricht University, przedstawiła działania, jakie są realizowane od początku 2017 roku w Oddziale Zdrowia Publicznego w ramach współpracy z ASPHER.

Prof. Katarzyna Czabanowska

Wizyta profesorów z Paley Institute

12 kwietnia odbyło się spotkanie ze światowej sławy ekspertem w dziedzinie wydłużania i rekonstrukcji kończyn prof. Dorem Paleym – założycielem i dyrektorem Paley Institute w West Palm Beach na Florydzie oraz prof. Davidem Feldmanem – dyrektorem Centrum Deformacji Kręgosłupa oraz Centrum Bólu Biodra w Paley Institute. W spotkaniu uczestniczyli: Prorektor prof.

Krzysztof J. Filipiak oraz m.in.: prof. Jarosław Deszczyński, prof. Paweł Małyk, dr Jarosław Michał Deszczyński, dr Tomasz Albrewczyński. Prof. Dror Paley wygłosił również wykład „My Contributions to the Ilizarov Revolution”, zaś prof. David Feldman wykład pt. „Arthrogyposis in 2018. What is known and expectations”. Ponadto prof. Paley i prof. Feldman przeprowadzili konsultacje 70 pacjentów w Szpitalu Pediatricznym. Profesor Dror Paley jest zainteresowany współpracą naukową, podzieleniem się swoimi doświadczeniami i wiedzą z naszą społecznością akademicką, jak również stworzeniem na terenie WUM Europejskiego Instytutu Paleya.

Wizytę gości rozpoczęło spotkanie w Rektoracie WUM

Ruszyła kampania „WUModa na zdrowie”

12 kwietnia Rektor prof. Mirosław Wielgoś zainaugurował kampanię społeczno-edukacyjną „WUModa na zdrowie”, której celem jest rozpropagowanie wśród społeczności akademickiej postaw zarówno sprzyjających zdrowiu, jak i poprawiających jakość życia. Rektor wyraził nadzieję, że będzie to kolejne przedsięwzięcie, które połączy i zintegruje uczelnianą społeczność we wspólnym wysiłku na rzecz poprawy kondycji. Do udziału w kampanii oraz odwiedzenia stoisk przygotowanych specjalnie na inaugurację zachęcali przedstawiciele jednostek będących partnerami akcji: dr hab. inż. Iwona Traczyk – Kierownik Zakładu Żywienia Człowieka, dr Anna Jeznach-Steinhagen z Zakładu Dietetyki Klinicznej, mgr Jerzy Chrzanowski – Kierownik Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, dr Marta Maskey-Warzęchowska z Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii. Głos zabrał także Paweł Koczkodaj z Zakładu Biofizyki i Fizjologii Człowieka, który zaprosił do skorzystania z porad i badań w ramach działań profilaktycznych.

Dowiedz się więcej:

www.wumodanazdrowie.wum.edu.pl

wumodanazdrowie

Innowacje w onkologii

14 kwietnia SKN Onkoma przy Klinice Gastroenterologii Onkologicznej w Centrum Onkologii – Instytucie im. Marii Skłodowskiej-Curie zorganizowało III Ogólnopolską Studencką Konferencję Szkoleniową „Innowacje w onkologii”. Obrady z CD WUM były

Obrady z konferencji były transmitowane do 13 ośrodków akademickich

transmitowane do 13 ośrodków akademickich z całego kraju. W wydarzeniu wzięło udział ponad 1500 osób – młodzi adepci medycyny, lekarze stażyści i rezydenci, fizjoterapeuci, pielęgniarki. W otwarciu uczestniczyli m.in.: prof. Barbara Górnicka – Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia, Piotr Gursztyn – Doradca Zarządu Telewizji Polskiej S.A., Hanna Śliwińska z Centrali Farmaceutycznej CEFARM S.A., a także prorektorzy, dziekani, kierownicy klinik oraz przedstawiciele administracji samorządowej w pozostałych 13 miastach. Program konferencji obejmował trzy sesje poświęcone nowotworom jelita grubego, jajnika oraz tarczycy. Odbyły się również warsztaty, m.in.: z komunikacji lekarz – pacjent onkologiczny, a także z prawa medycznego.

Wykład prof. Małgorzaty Olszewskiej dla licealistów

17 kwietnia w XXXIII Liceum Dwujęzycznym im. Mikołaja Kopernika odbył się wykład prof. Małgorzaty Olszewskiej z Katedry i Kliniki Dermatologicznej zatytułowany „Współczesna dermatologia”, przygotowany dla licealistów szkół biorących udział w Programie Patronackim WUM. Prof. Małgorzata Olszewska poświęciła swój wykład możliwościom diagnostyczno-terapeutycznym, jakie daje współczesna dermatologia.

Prof. Małgorzata Olszewska odpowiadała na pytania licealistów

STETOSKOP

... CZYLI

CePT platformą rozwoju innowacyjnej biomedycyny 2018

17 kwietnia odbyła się VII Konferencja „CePT platformą rozwoju innowacyjnej biomedycyny 2018” symposium poświęcone rozwojowi i przyszłości sektora Life Science, prezentacji projektów badawczych CePT wspierających przemysł w tworzeniu nowych leków i terapii oraz poszerzeniu współpracy między światem nauki i biznesu. Władze WUM reprezentowali: Rektor prof. Mirosław Wielgoś oraz Prorektorzy: prof. Jadwiga Turło i prof. Krzysztof J. Filipiak. Konferencja zgromadziła ponad 350 uczestników; wśród zagadnień poruszanych podczas spotkania znalazły się prezentacje najnowszych, innowacyjnych projektów badawczych prowadzonych przez naukowców CePT, wspierających sektor Life Science w tworzeniu nowych leków i terapii, rozwój medycyny regeneracyjnej i medycyny translacyjnej w kontekście projektów związanych z planowanym powstaniem Centrum Medycyny Regeneracyjnej (CePT II) i Centrum Medycyny Translacyjnej (CePT III), problemy z transferem technologii i wyceną własności intelektualnej, sposoby zmniejszenia ryzyka związanego z realizacją prac B+R, jak również możliwości zwiększenia obecnie dostępnych źródeł finansowania projektów badawczych.

Wystąpienie prof. Jadwigi Turło – Prorektora ds. Nauki i Transferu Technologii

I Warszawski Dzień Dietetyki Klinicznej

19 kwietnia odbył się I Warszawski Dzień Dietetyki Klinicznej poświęcony roli dietetyki w transplantologii i nefrologii. Konferencję otworzyła dr hab. Dorota Szostak-Węgierek – Przewodnicząca Komitetu Naukowego, Kierownik Zakładu Dietetyki Klinicznej, który był głównym organizatorem wydarzenia. Pierwszą z sesji poświęcono żywieniu po transplantacji wątroby lub nerki. Wystąpienia II sesji dotyczyły takich tematów jak: wpływ otyłości i niedożywienia na schorzenia nerek, rola diety w progresji przewlekłej choroby nerek, niedożywienie białkowo-kaloryczne charakterystyczne dla chorób nefrologicznych, badanie metabolizmu białka przy użyciu izotopów stałych, miejsce preparatów niskobiałkowych w jadłospisie pacjentów z przewlekłą chorobą nerek oraz praktyczne aspekty doboru produktów spożywczych i technik kulinarnych w okresie przeddializacyjnym i w czasie dializ. Ostatnia z sesji tematycznych była poświęcona dylematom, przed jakimi stoją dietetycy.

Dr hab. Dorota Szostak-Węgierek

Konferencja „Zdrowie publiczne i co dalej?”

19 kwietnia odbyła się 3. edycja konferencji „Zdrowie publiczne i co dalej?”, której celem było scharakteryzowanie specjalisty zdrowia publicznego oraz prezentacja profilu zawodowego absolwenta tego kierunku. Spotkanie zostało zorganizowane przez SKN Managerów Zdrowia działające przy Zakładzie Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii. Podczas konferencji Prodziekan dr hab. Joanna Gotlib omówiła temat aktualnych kierunków zmian w programie kształcenia na kierunku zdrowie publiczne na WUM. Dr Grzegorz Juszczak przedstawił aktualne i niezbędne zadania, którym

Prof. Bolesław Samoliński

muszą sprostać absolwenci zdrowia publicznego, zaś prof. Bolesław Samoliński wygłosił wykład dotyczący przykładów z obszarów m-health i e-health w zarządzaniu zdrowiem publicznym. Wśród pozostałych prelegentów znaleźli się m.in. przedstawiciele Biura Karier WUM oraz absolwenci kierunku zdrowie publiczne.

Konferencja Zachód-Wschód

20 kwietnia odbyła się XII Międzynarodowa Konferencja Stomatologiczna Zachód-Wschód. Gości i uczestników spotkania powitała Dziekan WLD, a zarazem Przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska. Konferencja składała się z dwóch sesji naukowych. Pierwszej przewodniczyli prof. Kazimierz Szopiński i dr hab. Jolanta Kostrzewa-Janicka, natomiast drugą poprowadziły prof. Sylwia Słotwińska i dr hab. Izabela Strużycka. W trakcie II sesji zaprezentowano najlepsze prace naukowe powstałe w ostatnim czasie na WLD: dr hab. Pawła Plakwicz z Zakładu Chorób Błony Śluzowej i Przyzębia (praca habilitacyjna pt. „Wpływ autotransplantacji zębów na rozwój wzrostu zębodołowego u pacjentów”), dr Elżbiety Wojtyńskiej z Katedry Protetyki Stomatologicznej (praca doktorska pt. „Rehabilitacja interdyscyplinarna pacjentów młodocianych z wadami wrodzonymi i nabytymi”) oraz Daniela Surowieckiego z SKN przy Katedrze Protetyki Stomatologicznej (praca magisterska pt. „Przyszłość jest teraz – technologie cyfrowe i metody ich analizy w nowoczesnej protetyce stomatologicznej”).

Od lewej: dr Barbara Siemińska-Piekarczyk, prof. Sylwia Słotwińska, dr Nenad Popvic, prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska, dr hab. Izabela Strużycka, prof. Dorota Olczak-Kowalczyk, dr Holger Gloerfeld, lek. stom. Marian Rogowski

Poznajmy się...

Dr hab. n. med. Magdalena Winiarska

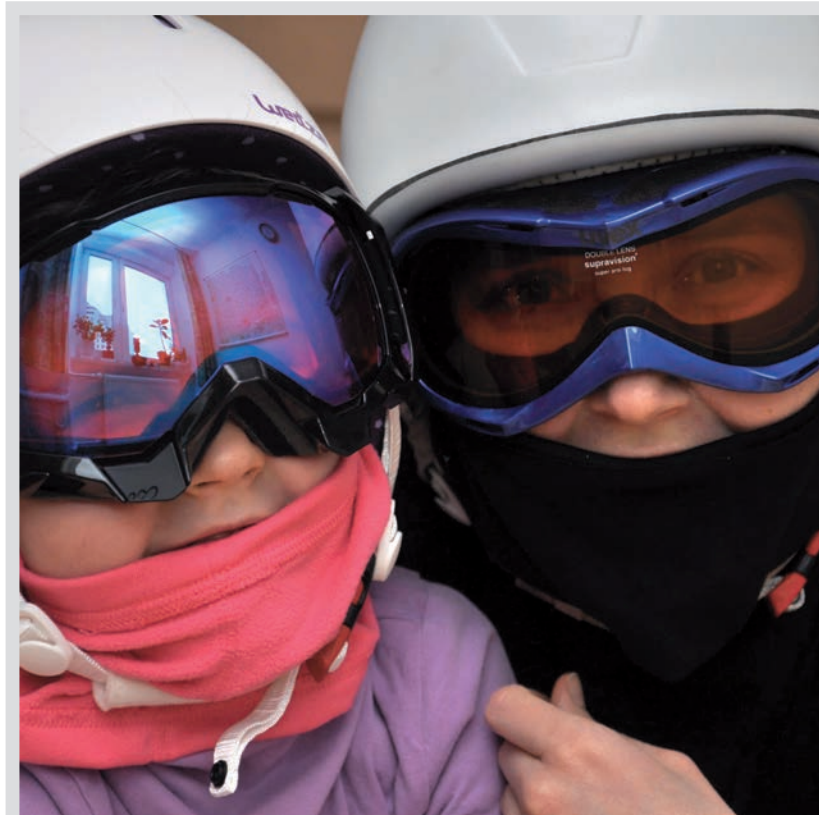
Zakład Immunologii

Stopień doktora habilitowanego uzyskałam na podstawie cyklu prac dotyczącego identyfikacji nowych białek, szlaków oraz związków chemicznych wpływających na skuteczność przeciwnowotworową przeciwciał monoklonalnych rozpoznających antygen CD20. Przeciwciała anti-CD20 znalazły szerokie zastosowanie zarówno w diagnostyce, jak i w leczeniu chłoniaków niehodgkińskich oraz przewlekłych białaczek limfocytowych. Poszerzenie wiedzy na temat zjawisk wpływających na skuteczność tych przeciwciał może mieć bezpośrednie zastosowanie praktyczne. Uzyskane wyniki wskazują, które z leków stosowanych obecnie w onkologii działają niekorzystnie w stosunku do przeciwciał monoklonalnych anti-CD20 i nie powinny być stosowane w trakcie terapii tymi przeciwciałami. Z drugiej strony interakcje tego typu mogą mieć charakter pozytywny, prowadząc do potęgowania działania przeciwciał oraz do opracowania nowych schematów terapeutycznych o zwiększonej aktywności przeciwnowotworowej.

Głównym źródłem energii i chęci do pracy są dla mnie ludzie, z którymi pracuję. Osoby, które mnie inspirują, motywują, zadziwiają, zaskakują, denerwują, które mi imponują, których podziwiam i z którymi mogę się śmiać do łez. Ogromną motywację daje mi również poczucie odpowiedzialności za zespół, z którym bezpośrednio pracuję. Obecnie mój zespół składa się z 2 postdoków, 3 doktorantów oraz 4 studentów. Dbanie o rozwój tych młodych ludzi, rozbudzanie w nich pasji do nauki, chęci poznawania i doskonalenia, zaangażowania w pracę, którą wykonują, to najważniejszy z moich celów. Siłę do działania daje mi także przekonanie, że wiele jeszcze można dokonać, aby pomóc chorym na choroby nowotworowe, również, co może zabrzmieć zaskakująco, pracując przy stole laboratoryjnym czy przy komputerze.

W następnych miesiącach w dużej mierze będziemy kontynuować nasze eksperymenty, poszukując nowych strategii terapeutycznych o potencjalnym zastosowaniu w hematologii. Od pewnego czasu jesteśmy zainteresowani także podstawowymi procesami regulującymi aktywność komórek NK. Ponadto prowadzimy badania nad mechanizmami obrony komórek NK przed nadmiernym stresem oksydacyjnym w mikrośrodku guza. Ważnym obszarem moich obecnych zainteresowań jest także immunoterapia adoptywna z zastosowaniem odpowiednio modyfikowanych komórek efektorowych. Od pewnego czasu prowadzimy badania związane zarówno z modyfikacją komórek NK, jak i limfocytów T chimerycznymi receptorami antygenowymi CAR. Interesuje nas zarówno poszukiwanie nowych celów terapeutycznych, jak i optymalizacja wektorów kodujących CAR umożliwiające selektywne działanie komórek efektorowych w środowisku guza nowotworowego.

Praca naukowca jest czasochłonna, dlatego wyzwaniem jest połączenie jej z życiem prywatnym oraz z innymi pasjami. Lubię uprawiać sport, przede wszystkim sporty rakietowe i wodne. W ostatnim czasie aktywnie uczestniczę przede wszystkim w zajęciach rodzinnych, podczas których rodzice i dzieci mogą jednocześnie trenować. Jest to świetne rozwiązanie, pozwalające razem z córką grać w badmintona, jeździć na rolkach czy pływać.

Dr hab. Daniel Młocicki – Koordynator Grupy Editors' Club

Dr hab. Daniel Młocicki, prof. IP PAN – biolog środowiskowy, parazytolog. Adiunkt w Katedrze Biologii Ogólnej i Parazytologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego oraz profesor nadzwyczajny w Instytucie Parazytologii PAN. Absolwent Wydziału Biologiczno-Chemicznego Uniwersytetu w Białymstoku z 2002 roku. Pracę doktorską obronił w wieku 28 lat (2006 rok), a stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał, mając 33 lata (2011 rok). Od 2003 roku do dziś pracownik naukowy IP PAN. Z WUM związany od 2004 roku, początkowo z Wydziałem Nauki o Zdrowiu, a od 2010 roku z Katedrą Biologii Ogólnej i Parazytologii I Wydziału Lekarskiego. Pełni funkcję Przewodniczącego Rady Pedagogicznej III Roku dla Kierunku Lekarskiego I WL. We współpracy z ośrodkami naukowymi w kraju i zagranicą prowadzi badania związane z szeroko pojętą parazytologią eksperymentalną w celu lepszego zrozumienia procesów zachodzących w układzie pasożyt-żywiciel. Wyniki tych prac publikuje w wiodących czasopiśmie z dziedziny parazytologii, a jego osiągnięcia w tym zakresie zostały docenione nagrodami przyznawanymi przez Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, dyrektora Instytutu Parazytologii PAN oraz Polskie Towarzystwo Parazytologiczne. W związku z prowadzonymi badaniami był zapraszany do wygłoszenia wykładów przez krajowe i zagraniczne instytucje naukowe. Pełni rolę eksperta oceniającego projekty badawcze dla zagranicznych i krajowych instytucji grantowych. Promotor i recenzent prac doktorskich oraz artykułów z dziedziny parazytologii. Jest członkiem Rady Naukowej Centrum Biostruktury WUM, I Wydziału Lekarskiego WUM oraz Instytutu Parazytologii PAN. Wcześniej zastępca redaktora naczelnego, a od 2013 roku redaktor naczelny znajdującego się na tzw. liście filadelfijskiej kwartalnika *Acta Parasitologica*. W październiku 2017 roku został wybrany na Koordynatora Działu Editors' Club Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Przed światem ucieka w dalsze lub bliższe podróże, uzbrojony w optymizm i dobrą książkę.

Jakie są główne zadania stawiane przed Grupą Editors' Club?

Pozwolę sobie zacząć od tego, czym właściwie jest i w jakim celu został powołany Editors' Club. Pierwsze nasze spotkanie odbyło się w grudniu 2016 roku z inicjatywy władz rektorskich WUM. Jego organizatorem był Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego prof. Mirosław Wielgoś wraz z inicjatorem powstania naszej Grupy prof. Krzysztofem J. Filipiakiem – Prorektorem ds. Umieędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju. Editors' Club zrzesza pracowników naszej Uczelni będących redaktorami naczelnymi bądź zastępcami redaktorów naczelnych czasopism z tzw. listy filadelfijskiej. Periodyki znajdujące się na tej liście są rozpoznawalne w świecie naukowym, posiadają współczynnik cytowań (*Impact Factor*, IF) i mają zasięg międzynarodowy. Sama inicjatywa Editors' Club jest stosunkowo młoda i nieustannie się rozwija. Już pierwsze spotkanie pozwoliło nam na wyznaczenie kierunków działań oraz poznanie problemów i potrzeb stawianych przed redaktorami czasopism w dynamicznie rozwijającym się świecie nauki. Jednym z nich jest dyskusyjny problem dotyczący IF jako wskaźnika służącego do oceny dorobku naukowego i jakości badań. Pomimo licznych dyskusji na temat IF, jest to wskaźnik mający wpływ zarówno na karierę naukową, jak i skuteczność uzyskiwania projektów badawczych. W związku z tym, chcąc zachęcić autorów do publikowania ciekawych i przełomowych wyników badań, jako redaktorzy musimy zwracać uwagę na stabilny i możliwie wysoki IF. Dlatego też jednym z zadań stawianych przed naszą grupą jest wymiana doświadczeń skutkujących podniesieniem wartości IF w sposób etyczny. Podczas spotkań dyskutowane są propozycje rozwoju czasopism, liczby i jakości zgłaszanych prac, współczynnika odrzuceń, konkurencyjności, systemów wydawniczych etc., co w efekcie powinno przełożyć się na publikowanie coraz lepszych prac, a tym samym podniesienie wartości IF. W kontekście rozwoju czasopism na uwagę zasługuje opinia prof. Andrzeja Górskiego, którą w pełni podzielam. Mianowicie, według Pana Rektora należy pamiętać o tym, że znaczenie pisma nie zawsze idzie w parze z przyznanym IF. Dodatkowym efektem naszej działalności jest również promocja i szersze zaprezentowanie naszych periodyków środowisku naukowemu WUM.

Jak Pan Docent ocenia ideę powołania Grupy?

Jest to pierwsza tego typu grupa powołana w polskich uczelniach medycznych. Przed powołaniem Editors' Club nie wiedzieliśmy, jakim dodatkowym potencjałem, siłą naukową i doświadczeniem dysponuje nasza Uczelnia. To właśnie powołanie tej Grupy pokazało, ilu naukowców zatrudnionych na WUM pełni ważną rolę w rozwoju czasopism naukowych, co ma przecież bezpośredni wpływ na podtrzymywanie dotychczasowych i promowanie nowych kierunków badawczych. Uważam, że w dobie nauki opartej na szerokiej i interdyscyplinarnej współpracy każda inicjatywa oparta na wymianie doświadczeń i wspólnym rozwiązywaniu problemów jest bezcenna. Dzięki tym spotkaniom możemy szerzej spojrzeć na problemy, jakie napotykają redaktorzy, oraz podzielić się doświadczeniami prowadzącymi do ich rozwiązania. Mamy nadzieję, że powstanie Editors' Club na WUM zachęci inne uczelnie i jednostki naukowe do powoływania podobnych zespołów.

Jak Pan widzi rolę Grupy Editors' Club w rozwoju nauki na WUM?

Będąc redaktorami czasopism, które są rozpoznawalne na świecie, mamy bezpośredni wpływ nie tylko na rozwój nauki na WUM, ale w pewnym stopniu również na naukę światową. To właśnie czasopisma naukowe są platformą prezentującą rezultaty badań. Wyniki te są często podstawą dalszych prac i niekiedy wyznaczają kierunki badawcze. O tym, jakie wyniki będą prezentowane na łamach czasopism, decyduje redakcja czasopisma i eksperci pełniący rolę recenzentów. Członkowie Editors' Club doskonale orientują się w różnych trendach panujących w ich dyscyplinie, w związku z tym zwracają uwagę na te obszary nauki, które wydają się szczególnie ciekawe. Wiemy także, jakie wymagania są stawiane artykułom naukowym i jakie kryteria muszą one spełniać, aby zostały opublikowane i dostrzeżone przez świat naukowy, który niestety bywa hermetyczny. Prowadzenie badań naukowych nie odbywa się przecież dla samego ich robienia, ale ma na celu poznanie otaczającego nas świata.

Czy zdaniem Pana Docenta Grupa Editors' Club spełnia swoje zadania?

Jak najbardziej. Editors' Club powstał z myślą zapoznania ze sobą reaktorów czasopism oraz wymiany doświadczeń. Jak wcześniej wspomniałem, w dzisiejszych czasach trudno jest osiągnąć dobre wyniki bez współpracy. To właśnie wzajemne wsparcie, współpraca i wymiana doświadczeń są fundamentami działania naszej Grupy.

Co należy do obowiązków Koordynatora Grupy Editors' Club?

Zostałem powołany na Koordynatora w połowie października poprzedniego roku i od tego czasu mam przyjemność dbać o sprawne działanie i płynne wcielanie w życie inicjatyw związanych z Editors' Club. Niebawem to na mnie spocznie organizacja kolejnego spotkania Editors' Club. Nasza Grupa współpracuje z władzami rektorskimi naszej Uczelni reprezentowanymi przez prof. Krzysztofa J. Filipiaka oraz prof. Jadwigę Turło, z Panią Agnieszką Stępień – Kierownikiem Działu Informacji i Promocji oraz Panią mgr Irminą Utratą – Dyrektorem Biblioteki Głównej. Działania te mają między innymi na celu promocję i podniesienie rozpoznawalności naszych czasopism. Aby przygotowanie materiałów oraz rozwój inicjatyw związanych z naszą działalnością przebiegały sprawnie, wymagana jest koordynacja działań i na tym polega moja rola.

Jakie są najważniejsze wyzwania czy trudności stojące przed czasopismami, których reprezentanci stanowią Grupę Editors' Club?

Reprezentowane przez nas czasopisma należą do różnych dziedzin i w związku z tym problemy, jakie napotykamy, są zróżnicowane. Wspólną bolączką są coraz większe trudności ze znalezieniem odpowiednich recenzentów do nadsyłanych artykułów. Wszyscy staramy się, aby prezentowane przez autorów wyniki badań były oceniane przez znanych ekspertów. Często są to jednak dziedziny bardzo wąskie, a naukowcy zajmujący się nimi prowadzą własne badania, piszą artykuły, aplikują o projekty i w związku z tym nie mogą poświęcić czasu na podjęcie się recenzji. Kolejnym problemem jest rosnąca liczba prac prezentujących wyniki słabej jakości badań, powielających rezultaty innych autorów, niemających aspektów nowości itd. Widzimy, że kraje, z których nadsyłanych jest większość tych artykułów, się powtarzają. Dzięki temu wiemy, którym autorom należy się dokładniej przyjrzeć.

Wyzwania, jakie przed nami stoją, są ukierunkowane na wybór i publikowanie tych treści, które mogą przyczynić się do dalszego rozwoju dziedziny lub mają wysoką wartość poznawczą. Ponadto stale ciąży nad nami „walka o IF”, który dla wielu naukowców jest ważnym współczynnikiem, niekiedy decydującym o tym, do jakiego czasopisma wysłać wyniki swoich badań. Na całym świecie coraz częściej podejmuje się dyskusje, że współczynnik cytowań nie jest najlepszym kryterium. Również nie należę do zwolenników stosowania IF w ocenie czyjegoś dorobku naukowego lub, co gorsza, jakości prowadzonych badań naukowych. Współczynnik ten wskazuje pewne trendy panujące w nauce i jako taki jest przydatny. Przykładowo, najlepsze czasopismo anatomiczne „Journal of Anatomy” posiada IF równe 2,182, a onkologiczne „Ca-A Cancer Journal for Clinicians” – 187,040. Jak w takim razie na podstawie IF można porównywać wybitnych naukowców w każdej z tych dziedzin i czy w związku z niższym IF anatomia jest mniej ważna niż onkologia?

W jaki sposób można podnieść IF tych czasopism?

Zacznę od tego, że walka o IF za wszelką cenę mija się z celem i szkodzi nauce. Jest wiele narzędzi i sposobów na podniesienie IF, jednak czy o to nam naprawdę chodzi i czy na tym powinno nam naprawdę zależeć? Wzrost IF powinien być pochodną ukazywania się odpowiednich artykułów oryginalnych i przeglądowych. Myślę, że wielu członków naszej Grupy podzieli moje zdanie, że bardziej niż na wysokości IF zależy nam na publikowaniu cennych dla nauki artykułów. Dobrym przykładem jest *Acta Parasitologica*, czasopismo, którym kieruję. Gdybym jako redaktor naczelny zrezygnował z publikowania niektórych typów artykułów, tych słabo cytowanych, to natychmiast zwiększyłby się IF. Jednak z punktu widzenia nauki prace te są ważne i mają dużą wartość poznawczą. Czy zatem rezygnacja z ich publikowania, podyktowana walką o IF, jest etyczna i ma sens? Jeśli odmówimy możliwości publikowania wyników badań z dziedzin niszowych, autorzy tych prac znikną, a wraz z nimi dorobek wielu pokoleń. Czy jako cywilizacja możemy sobie na to pozwolić? Myślę, że jednym z zadań Editors' Club jest zwrócenie uwagi na ograniczone możliwości stosowania IF jako kryterium oceny działalności naukowej.

Grupa stanowi głos doradczy dla prof. Jadwigi Turło – Prorektora ds. Nauki i Transferu Technologii oraz prof. Hanny Szajewskiej – Przewodniczącej Senackiej Komisji Nauki. W jakich kwestiach będzie doradzała?

Chcielibyśmy zwrócić uwagę na możliwość wykorzystania potencjału, jakim dysponuje Editors' Club w opracowywaniu strategii rozwoju nauki oraz przyjmowaniu kryteriów oceny działalności i efektywności naukowej pracowników WUM.

Mamy nadzieję, że nasza pomoc i doświadczenie okażą się przydatne także przy organizowaniu i podejmowaniu nowych ogólnouczelnianych inicjatyw. Służymy również wsparciem redaktorom tych periodyków, które są związane z WUM, ale nie znajdują się na tzw. liście filadelfijskiej.

Czy mógłbym poprosić o podzielenie się informacjami na temat dotychczas zrealizowanych czy planowanych inicjatywy Grupy?

Jak dotąd udało się nam przygotować krótkie notki promocyjne dotyczące każdego z czasopism i umieścić je na stronie Biblioteki Głównej WUM. Z inicjatywy prof. Krzysztofa J. Filipiaka oraz Dyrektora Biblioteki Głównej WUM mgr Irminy Utraty, a także dzięki zaangażowaniu naszych redaktorów i ogromnemu nakładowi pracy Pani Dyrektora oraz pracowników Działu Fotomedycznego przygotowaliśmy krótki materiał wideo związany z naszą działalnością. Zachęcam do zapoznania się z jego treścią, która nie tylko przedstawia ideę powołania Editors' Club, ale również prezentuje redaktorów i czasopisma reprezentowane w naszej Grupie (film do obejrzenia w zakładce Editors' Club – Nasi Redaktorzy na stronie www.wum.edu.pl – red.).

Planowane jest opracowanie stanowiska odnoszącego się do kwestii oceny dorobku naukowego, należy odejść od pojmowania wybranych współczynników oceny jako decydujących. Dobrze by było zwrócić uwagę Ministerstwa Zdrowia oraz Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na problemy związane z funkcjonowaniem czasopism naukowych, szczególnie tych wydawanych w Polsce. Myślimy też o zorganizowaniu konferencji związanej z naszą działalnością i liczymy na powstawanie podobnych inicjatyw. Wówczas będziemy mieli większy wpływ na rozwój sytuacji w nauce.

28 marca uczestniczył Pan w III Spotkaniu Współpracy Naukowej WUM – UW. Jak Pan ocenia tę inicjatywę?

Uważam, że podejmowanie jakiegokolwiek inicjatywy mogącej zainicjować współpracę zasługuje na szczególne uznanie. W dzisiejszych czasach trudno jest sobie wyobrazić prowadzenie badań naukowych bez kooperacji i tworzenia wielośrodkowych konsorcjów naukowych. Tym bardziej duży niepokój budzą pojawiające się co jakiś czas informacje dotyczące „karania naukowców” za współpracę, między innymi przez dzielenie punktów przyznawanych za publikacje, i temu podobne, zupełnie oderwane od rzeczywistości pomysły. Mam nadzieję, że w wypadku wprowadzania regulacji prawnych szkodzących współpracy społeczeństwo naukowe stawi solidarny i skuteczny opór. Przeglądając przełomowe dokonania naukowców z ostatnich lat, trudno nie dostrzec, że pracowało na nie wiele osób z licznych ośrodków badawczych. Dawno temu dostrzeżono, że to właśnie wymiana myśli i doświadczeń prowadzi do nowych, często przełomowych odkryć. Niestety w środowisku naukowym osoby, które mogłyby nam pomóc, niekiedy traktowane są jak konkurencja lub zniechęca się je do angażowania się w prace innych zespołów. Osobiście uważam, że najlepszą metodą na potencjalną konkurencję jest nawiązanie efektywnej współpracy. W tym kontekście pragnę podziękować Rektorom obu uczelni: prof. Mirosławowi Wielgosowi – Rektorowi Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i dr. hab. Marcinowi Pałysowi, prof. UW – Rektorowi Uniwersytetu Warszawskiego za podjęcie tej cennej inicjatywy oraz za zaproszenie mnie do uczestnictwa w ostatnim spotkaniu.

Czy w dotychczas prowadzonych projektach badawczych współpracował Pan już z naukowcami z Uniwersytetu Warszawskiego? W jakich obszarach dostrzega Pan Docent szansę takiej współpracy?

Z żalem muszę przyznać, że nie. Jednak jestem otwarty na taką możliwość i myślę, że po ostatnim spotkaniu znajdziemy wspólne obszary zainteresowań. Rozmawialiśmy już wstępnie z Panią Profesor Marią Doligalską, która kieruje Zakładem Parazytologii UW i miejmy nadzieję, że uda się wkrótce przekuć słowa w czyn. Narodziło się też kilka nowych pomysłów, które mam nadzieję wdrożyć w przyszłości w ramach współpracy z jednostkami UW. Szczególnie, że kierownictwo i pracownicy Katedry Biologii Ogólnej i Parazytologii WUM są na taką współpracę otwarci. Doskonale zdaję sobie sprawę z siły, jaką niesie ze sobą wspólne podejmowanie działań. Wykonywałem lub wykonuję badania naukowe wraz z innymi ośrodkami naukowymi z Australii, Bułgarii, Czech, Hiszpanii, Finlandii, Polski, Słowacji, USA. Mam szczerą nadzieję i byłbym zaszczycony, gdyby do tego grona dołączyły wkrótce zespoły z Uniwersytetu Warszawskiego. Serdecznie zapraszam.

Rozmawiał Cezary Ksel

Wyróżnienie dla firmy Numed Sp. z o.o. i zespołu dr hab. n. med. Izabeli Strużyckiej

1 marca 2018 roku odbyła się gala, podczas której ogłoszono zwycięzców konkursu Polski Produkt Przyszłości organizowanego przez Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości i Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Celem przedsięwzięcia było promowanie najbardziej innowacyjnych wyrobów i technologii opracowanych w Polsce, które mają potencjał, by odnieść sukces rynkowy. Do tegorocznego Konkursu zgłoszono rekordowo 111 wniosków.

Zespół pracowników z Wydziału Lekarsko-Dentystycznego WUM był współtwórcą sukcesu jednego z projektów wyróżnionego w kategorii „produkt przyszłości przedsiębiorcy”. Wyróżnienie uzyskało „urządzenie i metoda badania próchnicy wtórnej przy zastosowaniu technologii NLDS – nieliniowej spektroskopii elektrycznej”. Służą one do wykrywania z wysoką skutecznością, na poziomie ok. 95%, próchnicy wtórnej występującej np. pod wypełnieniami, koronami, niewidocznej lub słabo wykrywalnej przez metody tradycyjne, głównie optyczne i radiologiczne. Technologia i urządzenie zostały opracowane przez firmę Numed Sp. z o.o. we współpracy z wiodącymi instytucjami technologicznymi i uczelniami medycznymi: Instytutem Chemii Przemysłowej, Warszawskim Uniwersytetem Medycznym oraz Uniwersytetem Technicznym w Monachium (TUM). Kierownikiem naukowym projektu oraz współtwórcą patentu zastosowanego przy tym urządzeniu był dr hab. inż. Przemysław Łoś z Instytutu Chemii Przemysłowej im. Ignacego Mościckiego.

Na bazie stworzonej przez Zespół Techniczny Numed unikatowej technologii analizy sygnałów zwrotnych w zakresie NLDS zespół naukowców w ciągu kilku lat, w Monachium i Warszawie, przeprowadził badania laboratoryjne i badania *in vitro*. Efektem wspólnej pracy było opracowanie prototypowego urządzenia pomiarowego, użytego następnie do badań klinicznych. Kierownikiem Zespołu Klinicznego, który przeprowadził badania *in vitro* i badania kliniczne, była dr hab. n. med. Izabela Strużycka – Kierownik Zakładu Stomatologii Zintegrowanej WUM. W pracach uczestniczyli, z ramienia Zakładu Stomatologii Zintegrowanej:

dr n. med. Agnieszka Bogustawska-Kapała, dr n. med. Katarzyna Brus-Sawczuk, lek. stom. Michał Fidecki, lek. stom. Artur Wierciński, lek. stom. Katarzyna Ziemiańska, lek. stom. Joanna Huzior, a ze strony Zakładu Chirurgii Stomatologicznej WUM: prof. Andrzej Wojtowicz i lek. stom. Jan Perek.

Po zakończeniu badań powstało urządzenie rynkowe o nazwie NLCariesDD. Następnie w wyniku przeprowadzonych badań klinicznych i atestów uzyskało ono znak CE i zostało dopuszczone do obrotu na rynku Unii Europejskiej. Urządzenie wytwarza między elektrodami sinusoidalnie zmienną różnicę potencjałów o częstotliwości około 600 Hz i maksymalnej amplitudzie od około 0,5 V do około 4 V. Bezpieczny dla pacjenta (poniżej progu czucia) prąd wywołany tą różnicą potencjałów przepływa między elektrodami przez ząb. W wyniku nieliniowego charakteru różnych struktur bakteryjnych sygnał ten jest zwracany w postaci zniekształconej sinusoidy, zawierającej wyższe składowe harmoniczne różnych rzędów i o różnych amplitudach. Odpowiednie rzędy i amplitudy składowych harmonicznych świadczą o występowaniu żywych próchnicotwórczych mikroorganizmów w miejscu chorobowo zmienionym, pod wypełnieniem, na podstawie czego można wnioskować o wystąpieniu zmian próchnicowych. Czas trwania kontaktu sondy z powierzchnią zęba jest krótki, do kilkudziesięciu sekund. Stomatolog dotyka zgłębnikiem wybranych punktów na powierzchni zęba w celu wykrycia próchnicy wtórnej.

Z danych epidemiologicznych wynika, że próchnica wtórna jest przyczyną wymiany 70% wypełnień u dorosłych i u dzieci. Każda wymiana powoduje stopniowe niszczenie tkanek zęba, doprowadzając w konsekwencji do jego utraty i postępującej destrukcji narządu żucia. Wiąże się też z kosztownym leczeniem implanto-protetycznym.

Wykrycie próchnicy wtórnej stanowi nadal ogromny problem dla lekarzy klinicystów, powodując często niepotrzebne usuwanie wypełnień i leczenie określane w piśmiennictwie jako *over treatment*, szczególnie wtedy, gdy diagnoza opiera się na podstawie obecności nieprawidłowości brzegu wypełnienia lub istnienia przebarwień. Poszukuje się zatem nowych rozwiązań, które pozwolą na szybką i bezinwazyjną detekcję próchnicy wtórnej. Stosowane dotychczas metody i urządzenia do wykrywania próchnicy charakteryzują się niską czułością i specyficznością lub nadmiernie obciążają pacjenta.

Obecnie podstawowa diagnostyka procesu próchnicowego polega na połączeniu wyników badań, do których należą: obecność aktywnej bakteryjnej płytki nazębnej na powierzchni zęba, zmiana w przezierności szkliwa i jego strukturze na powierzchni, stwierdzenie ubytku oraz badanie radiologiczne. Badanie RTG jest bardzo pomocne, ale nie pozwala na rozróżnienie, czy mamy do czynienia z próchnicą aktywną, czy nie, zdiagnozowanie najważniejszego czynnika etiologicznego, jakim są bakterie próchnicotwórcze, oraz stanowi obciążenie dla pacjenta ze względu na promieniowanie jonizujące.

Metody wykrywania próchnicy, wykorzystujące np. różnego typu zjawiska optyczne, ultradźwiękowe, elektryczne, radiologiczne okazały się niedoskonałe. Dlatego tak ważny jest rozwój bardziej efektywnych technik diagnostycznych, uwzględniających czynnik mikrobiologiczny próchnicy wtórnej, które pozwolą na wykrywanie i monitorowanie zmian próchnicowych występujących przy wypełnieniach we wczesnych stadiach, zatrzymanie postępu próchnicy wtórnej i remineralizację zmian bez potrzeby wymiany wypełnienia. Opracowany wynalazek i po raz pierwszy w stomatologii zastosowana metoda NLDS wykorzystują efekt występowania elektrycznych zjawisk nieliniowych w strukturze komórkowej bakterii odpowiedzialnych za powstawanie próchnicy. Pozwala uchronić pacjenta przed promieniowaniem jonizującym, jest nieinwazyjna, prosta, wysoce specyficzna i czuła.

Wyróżnione urządzenie

Ranking

Ranking liderów naukowych WUM w latach 2015-2017*

Klasyfikacja ogólna WUM

Imię i nazwisko	Pozycja w rankingu	Punktacja MNiSW	Wydział	Kod jednostki	Nazwa jednostki
Łukasz Szarpak	1	2587,00	I Wydział Lekarski	1MR	Zakład Medycyny Ratunkowej
Hanna Szajewska	2	2151,25	I Wydział Lekarski	1W44	Klinika Pediatrii
Grzegorz Opolski	3	1975,50	I Wydział Lekarski	1WR	I Katedra i Klinika Kardiologii
Rafał Płoski	4	1761,50	I Wydział Lekarski	1WY	Zakład Genetyki Medycznej
Mirostaw Wielgoś	5	1519,00	I Wydział Lekarski	1W51	I Klinika Położnictwa i Ginekologii
Krzysztof Filipiak	6	1396,50	I Wydział Lekarski	1WR	I Katedra i Klinika Kardiologii
Urszula Demkow	7	1360,75	I Wydział Lekarski	1WW	Zakład Diagnostyki Laboratoryjnej i Immunologii Klinicznej Wieków Rozwojowego
Mariusz Ratajczak	8	1287,50	II Wydział Lekarski	2W10	Zakład Medycyny Regeneracyjnej
Łukasz Czyżewski	9	1093,75	Wydział Nauki o Zdrowiu	NZM	Zakład Pielęgniarstwa Nefrologicznego
Marek Krawczyk	10	1074,50	I Wydział Lekarski	1WB1	Klinika Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby
Piotr Pruszczyk	11	1060,50	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S13	Klinika Chorób Wewnętrznych i Kardiologii z Centrum Diagnostyki i Leczenia Żylnej Choroby Zakrzepowo- Zatorowej
Zenon Truszczyński	12	1019,50	I Wydział Lekarski	1MR	Zakład Medycyny Ratunkowej
Marcin Wojnar	13	896,25	I Wydział Lekarski	1WJ	Katedra i Klinika Psychiatrii
Leszek Pączek	14	886,25	I Wydział Lekarski	1W21	Klinika Immunologii, Transplantologii i Chorób Wewnętrznych
Wiesław Jędrzejczak	15	847,50	I Wydział Lekarski	1WP	Katedra i Klinika Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych
Andrzej Górski	16	805,00	I Wydział Lekarski	1MG	Zakład Immunologii Klinicznej
Magdalena Bujalska- Zadrozny	17	690,25	Wydział Farmaceutyczny	FW3	Zakład Farmakodynamiki
Filip Szymański	18	685,25	I Wydział Lekarski	1WR	I Katedra i Klinika Kardiologii
Anna Kiss	19	682,50	Wydział Farmaceutyczny	FW25	Katedra Farmakologii i Molekularnych Podstaw Fitoterapii
Rafał Krenke	20	672,50	I Wydział Lekarski	1WU	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii

Imię i nazwisko	Pozycja w rankingu	Punktacja MNiSW	Wydział	Kod jednostki	Nazwa jednostki
Kazimierz Niemczyk	21	646,25	I Wydział Lekarski	1WF	Katedra i Klinika Otolaryngologii
Aneta Nitsch-Osuch	22	641,75	I Wydział Lekarski	1M33	Zakład Medycyny Społecznej i Zdrowia Publicznego
Piotr Milkiewicz	22	641,75	I Wydział Lekarski	1WB2	Klinika Hepatologii i Chorób Wewnętrznych
Bolesław Samoliński	23	635,75	Wydział Nauki o Zdrowiu	NZC	Zakład Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii
Magdalena Durlik	24	633,25	I Wydział Lekarski	1W22	Klinika Medycyny Transplantacyjnej, Nefrologii i Chorób Wewnętrznych
Marcin Krawczyk	25	609,00	I Wydział Lekarski	1WB	Katedra Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby
Aleksandra Banaszkiewicz	26	603,75	I Wydział Lekarski	1W33	Klinika Gastroenterologii i Żywienia Dzieci
Janusz Kochman	27	588,75	I Wydział Lekarski	1WR	I Katedra i Klinika Kardiologii
Anna Członkowska	28	582,75	I Wydział Lekarski	1M9	Katedra i Zakład Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej
Aleksandra Czerw	29	570,50	Wydział Nauki o Zdrowiu	NZB	Zakład Zdrowia Publicznego
Sebastian Granica	30	560,00	Wydział Farmaceutyczny	FW25	Katedra Farmakognozji i Molekularnych Podstaw Fitoterapii
Zenon Huczek	31	550,00	I Wydział Lekarski	1WR	I Katedra i Klinika Kardiologii
Robert Gałązkowski	32	543,50	Wydział Nauki o Zdrowiu	NZR	Zakład Ratownictwa Medycznego
Andrzej Horban	33	542,50	II Wydział Lekarski	2M4	Klinika Chorób Zakaźnych dla Dorosłych
Andrzej Marchel	34	532,75	I Wydział Lekarski	1M5	Klinika Neurochirurgii
Dorota Olczak-Kowalczyk	35	525,75	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S17	Zakład Stomatologii Dziecięcej
Jacek Szaflik	36	510,50	II Wydział Lekarski	2WF	Katedra i Klinika Okulistyki
Ernest Kuchar	37	508,25	II Wydział Lekarski	2W9	Klinika Pediatrii z Oddziałem Obserwacyjnym
Marcin Grabowski	38	505,25	I Wydział Lekarski	1WR	I Katedra i Klinika Kardiologii
Grzegorz Nałęcz-Jawecki	39	504,50	Wydział Farmaceutyczny	FW14	Zakład Badania Środowiska
Sergiusz Jóźwiak	40	498,00	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S6	Klinika Neurologii Dziecięcej
Elżbieta Mierzwińska-Nastalska	41	485,25	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S12	Katedra Protetyki Stomatologicznej
Joanna Giebułtowicz	42	482,50	Wydział Farmaceutyczny	FW27	Zakład Bioanalizy i Analizy Leków
Joanna Gotlib	43	481,25	Wydział Nauki o Zdrowiu	NZD	Zakład Dydaktyki i Efektów Kształcenia
Piotr Albrecht	44	479,25	I Wydział Lekarski	1W33	Klinika Gastroenterologii i Żywienia Dzieci
Wacław Kołodziejwski	45	475,00	Wydział Farmaceutyczny	FW23	Katedra i Zakład Chemii Nieorganicznej i Analitycznej
Tomasz Bednarczuk	46	469,25	I Wydział Lekarski	1WN	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych i Endokrynologii
Dariusz Szukiewicz	47	468,50	II Wydział Lekarski	2M2	Katedra i Zakład Patologii Ogólnej i Doświadczalnej
Michał Grąt	48	464,25	I Wydział Lekarski	1WB1	Klinika Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby
Małgorzata Rydzanicz	49	459,25	I Wydział Lekarski	1WY	Zakład Genetyki Medycznej
Dorota Maciejewska	50	455,00	Wydział Farmaceutyczny	FW24	Zakład Chemii Organicznej

Imię i nazwisko	Pozycja w rankingu	Punktacja MNiSW	Wydział	Kod jednostki	Nazwa jednostki
Ryszarda Chazan	51	454,50	I Wydział Lekarski	1WU	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii
Piotr Wroczyński	52	440,00	Wydział Farmaceutyczny	FW27	Zakład Bioanalizy i Analizy Leków
Marcin Ufnal	53	435,50	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S7	Zakład Fizjologii i Patofizjologii Eksperymentalnej
Marcin Sobczak	54	435,00	Wydział Farmaceutyczny	FW231	Zakład Chemii Biomateriałów
Lidia Rudnicka	55	434,75	I Wydział Lekarski	1M4	Katedra i Klinika Dermatologiczna
Paweł Balsam	56	428,75	I Wydział Lekarski	1WR	I Katedra i Klinika Kardiologii
Sławomir Majewski	57	427,00	II Wydział Lekarski	2M11	Klinika Dermatologii i Wenerologii
Marta Struga	58	422,50	I Wydział Lekarski	1WK	Katedra i Zakład Biochemii
Katarzyna Życińska	59	419,00	I Wydział Lekarski	1MH	Katedra i Zakład Medycyny Rodzinnej
Łukasz Gawęda	60	417,50	II Wydział Lekarski	2WC	II Klinika Psychiatryczna
Marek Radkowski	61	412,50	I Wydział Lekarski	1M24	Zakład Immunopatologii Chorób Zakaźnych i Pasożytniczych
Joanna Kolmas	62	407,50	Wydział Farmaceutyczny	FW23	Katedra i Zakład Chemii Nieorganicznej i Analitycznej
Grażyna Młynarczyk	63	401,75	I Wydział Lekarski	1M20	Katedra i Zakład Mikrobiologii Lekarskiej
Ewa Olędzka	64	400,00	Wydział Farmaceutyczny	FW231	Zakład Chemii Biomateriałów
Dagmara Mirowska- -Guzel	65	394,25	I Wydział Lekarski	1M9	Katedra i Zakład Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej
Cezary Kowalewski	66	394,00	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S5	Klinika Dermatologii i Immunodermatologii
Leszek Czupryniak	67	387,75	I Wydział Lekarski	1WO	Klinika Chorób Wewnętrznych i Diabetologii
Jan Borysowski	68	385,00	I Wydział Lekarski	1MG	Zakład Immunologii Klinicznej
Łukasz Kołtowski	68	385,00	I Wydział Lekarski	1WR	I Katedra i Klinika Kardiologii
Grzegorz Basak	69	380,50	I Wydział Lekarski	1WP	Katedra i Klinika Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych
Małgorzata Pańczyk- -Tomaszewska	70	374,25	I Wydział Lekarski	1WI	Katedra i Klinika Pediatrii i Nefrologii
Katarzyna Woźniak	71	370,50	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S5	Klinika Dermatologii i Immunodermatologii
Marta Wróblewska	72	369,75	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S4	Zakład Mikrobiologii Stomatologicznej
Jakub Gołąb	73	368,25	I Wydział Lekarski	1M19	Zakład Immunologii
Anna Płatek	74	364,25	II Wydział Lekarski	2M2	Katedra i Zakład Patologii Ogólnej i Doświadczalnej
Andrzej Tokarz	75	363,00	Wydział Farmaceutyczny	FW12	Zakład Bromatologii

Imię i nazwisko	Pozycja w rankingu	Punktacja MNiSW	Wydział	Kod jednostki	Nazwa jednostki
Jakub Piwowarski	76	362,50	Wydział Farmaceutyczny	FW25	Katedra Farmakognozji i Molekularnych Podstaw Fitoterapii
Beata Pyrzak	77	362,25	I Wydział Lekarski	1WH	Klinika Pediatrii i Endokrynologii
Iwona Wawer	77	362,25	Wydział Farmaceutyczny	FW28	Zakład Chemii Fizycznej
Maria Borszewska-Kornacka	78	361,25	I Wydział Lekarski	1W63	Klinika Neonatologii i Intensywnej Terapii Noworodka
Stefan Tyski	79	354,50	Wydział Farmaceutyczny	FW15	Zakład Mikrobiologii Farmaceutycznej
Bogdan Cizek	80	352,50	I Wydział Lekarski	1M12	Zakład Anatomii Prawidłowej i Klinicznej
Małgorzata Mizerska-Wasiak	81	348,50	I Wydział Lekarski	1WI	Katedra i Klinika Pediatrii i Nefrologii
Leszek Królicki	82	348,00	I Wydział Lekarski	1W13	Zakład Medycyny Nuklearnej
Andrzej Jakubczyk	83	347,75	I Wydział Lekarski	1WJ	Katedra i Klinika Psychiatryczna
Łukasz Szeleszczuk	84	347,25	Wydział Farmaceutyczny	FW28	Zakład Chemii Fizycznej
Waldemar Patkowski	85	345,25	I Wydział Lekarski	1WB1	Klinika Chirurgii Ogólnej, Transplantacyjnej i Wątroby
Wojciech Feleszko	86	342,50	I Wydział Lekarski	1W34	Klinika Pneumonologii i Alergologii Wieku Dziecięcego
Anna Kamińska	87	339,25	I Wydział Lekarski	1WC	Katedra i Klinika Neurologii
Małgorzata Zadurska	88	335,25	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S15	Zakład Ortodoncji
Andrzej Chmura	89	333,75	I Wydział Lekarski	1W23	Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej i Transplantacyjnej
Mariusz Panczyk	90	329,50	Wydział Nauki o Zdrowiu	NZD	Zakład Dydaktyki i Efektów Kształcenia
Renata Górka	91	327,75	Wydział Lekarsko-Dentystyczny	1S14	Zakład Chorób Błony Śluzowej i Przyzębia
Włodzimierz Sawicki	92	326,00	II Wydział Lekarski	2WA	Katedra i Klinika Położnictwa, Chorób Kobięcych i Ginekologii Onkologicznej
Anna Kostera-Pruszczyk	93	324,50	I Wydział Lekarski	1WC	Katedra i Klinika Neurologii
Barbara Górnicka	94	323,75	I Wydział Lekarski	1M11	Katedra i Zakład Patomorfologii
Iwona Szymusik	95	322,50	I Wydział Lekarski	1W51	I Klinika Położnictwa i Ginekologii
Adam Płaźnik	96	315,00	I Wydział Lekarski	1M9	Katedra i Zakład Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej
Joanna Domagała-Kulawik	97	313,50	I Wydział Lekarski	1WU	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii
Olga Ciepiela	98	312,50	I Wydział Lekarski	1WW	Zakład Diagnostyki Laboratoryjnej i Immunologii Klinicznej Wieku Rozwojowego
Zbigniew Gaciong	99	309,75	I Wydział Lekarski	1WS	Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii
Maciej Niewada	100	308,75	I Wydział Lekarski	1M9	Katedra i Zakład Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej

*) Ranking przygotowany zgodnie z rekomendacjami Senackiej Komisji do Spraw Nauki

punktacja: publikacja w czasopiśmie na listach: A (100% MNiSW), B, C (50% MNiSW) | autor inny niż pierwszy/korespondencyjny i/lub ostatni otrzymuje połowę punktów

rodzaje prac: oryginalne, opisy przypadków, poglądowe, listy o charakterze prac oryginalnych, opisów przypadków oraz prac poglądowych

14TH WARSAW INTERNATIONAL MEDICAL CONGRESS FOR YOUNG SCIENTISTS

**WARSAW POLAND
MAY 10-13TH 2018**

**ABSTRACT SUBMISSION DEADLINE
FEBRUARY 18TH 2018**

SCIENTIFIC SESSIONS
EXPERT LECTURES
WIDE SELECTION OF WORKSHOPS
SOCIAL PROGRAMME

WWW.WIMC.WUM.EDU.PL

ORGANIZERS:

14th Warsaw International Medical Congress

Trzydzieści lat doświadczenia i wiele miesięcy przygotowań musiały przynieść efekty – już 10 maja w Centrum Dydaktycznym Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego odbędzie się inauguracja czternastej edycji Warsaw International Medical Congress – największej w Polsce i jednej z największych w Europie konferencji naukowych adresowanych do studentów i doktorantów kierunków medycznych. Konferencja odbywa się pod patronatem Ministerstwa Zdrowia, władz Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, a także wielu towarzystw naukowych oraz konsultantów krajowych.

Jak co roku Warsaw International Medical Congress cieszy się ogromnym, międzynarodowym zainteresowaniem – w tym roku nadesłano przeszło 700 abstraktów, a miejsca dla uczestników biernych rozchodzą się w ciągu 4-5 minut od ogłoszenia kolejnych tur rejestracji, co jest jednoznacznym dowodem na atrakcyjność tego wydarzenia. I nic dziwnego. Uczestnicy przybywają z całego świata, aby móc zaprezentować wyniki swoich badań, wysłuchać wykładów wybitnych naukowców czy wziąć udział w warsztatach organizowanych przez studenckie koła naukowe działające na naszej Uczelni, a ponadto mogą liczyć na wiele atrakcji niekoniecznie związanych *stricto* z nauką – wycieczki z przewodnikami po Warszawie, imprezy i naprawdę wyjątkowe doświadczenie, jakim jest poznawanie nowych miejsc i ludzi z całego świata (nie wspominając już nawet o wspaniałej zawartości toreb konferencyjnych).

Wykłady inauguracyjne wygłoszą prof. Nandu Goswami z Medical University of Graz oraz dr Olivier White z University Bourgogne Franche-Comté – dzięki nim słuchacze będą mieli możliwość poznania wpływu podróży kosmicznych na organizm ludzki, czego będzie dotyczył wykład profesora Goswamiego, oraz zrozumienia, dzięki wykładowi dr. White'a, jak ludzki mózg radzi sobie z inną niż ziemską grawitacją. Wykłady prelegentów w kolejnych dniach będą dotyczyć między innymi postępów w radioterapii (prof. Esther G. C. Troost z Univeristy Hospital Carl Gustav Carus przy Dresden Technical University), wykorzystania badań genetycznych na myszach w zrozumieniu mechanizmu rozwoju zespołu Downa (prof. Victor Tybulewicz z Francis Crick Institute London), a także metody *single cell sequencing* (profesor Nikolaus Rajewsky z Berlin Institute for Medical Systems Biology). Mamy też ogromną przyjemność poinformować Państwa, że po listopadowej wizycie i wykładzie profesor Ady Yonath z okazji 65-lecia Studenckiego Towarzystwa Naukowego naszej Uczelni w murach Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego ponownie zagości laureat nagrody Nobla, prof. Robert J. Lefkowitz, który otrzymał nagrodę z dziedziny chemii w 2012 roku – jego wykład odbędzie się w sobotę 12 maja o godzinie 10:15.

Jednak Warsaw International Medical Congress to, poza wykładami światowej sławy ekspertów, przede wszystkim wydarzenie kierowane do studentów i doktorantów – młodych badaczy rozpoczynających dopiero swoją karierę naukową. Dla wielu z nich nasza konferencja to pierwsza przygoda z badaniami naukowymi i jednocześnie pierwsza w życiu możliwość zaprezentowania wyników tych badań przed gremium eksperckim. Sesje dotyczą bardzo szerokiego zakresu specjalności – od nauk podstawowych, przez choroby wewnętrzne i dermatologię, na psychiatrii i stomatologii kończąc. Ponadto w niedzielę można wysłuchać opisów przypadków klinicznych z dziedzin chorób wewnętrznych, pediatrii oraz chirurgii ogólnej. Zatem niezależnie od Państwa zainteresowań gorąco zapraszamy – każdy z pewnością znajdzie coś dla siebie, a być może będą mieli Państwo okazję wysłuchać pierwszego doniesienia naukowego przyszłego noblisty? Warsztaty, które będą odbywać się w piątek i w niedzielę, zawsze cieszą się sporym zainteresowaniem – istnieje możliwość zapoznania się z technikami kinesiotapingu, wykonania własnej maści czy kremu albo przeprowadzenia badania ultrasonograficznego i wielu, wielu innych.

Jeśli chodzi o program rozrywkowy, to także mamy dla Państwa przyjemną niespodziankę. Odbywająca się zazwyczaj w murach Centrum Dydaktycznego uroczysta kolacja zmienia lokalizację i przenosi się w samo serce Warszawy, a mianowicie do Centralnej Biblioteki Rolniczej zlokalizowanej na Krakowskim Przedmieściu. W plan konferencji wpisana jest także sobotnia impreza w Klubie Capitol oraz kilka wycieczek z przewodnikami po Warszawie kierowanych do gości spoza Polski, ponieważ pragniemy, aby uczestnicy Konferencji mieli szansę poznać stolicę nie tylko jako gospodarza Warsaw International Medical Congress, ale także jako tętniące życiem, rozwijające się i piękne miasto z bogatą historią.

Organizowanie tej konferencji to nie tylko zaangażowanie i praca, ale przede wszystkim ogromna przyjemność i duma, którą niesie ze sobą możliwość współtworzenia tak niezwykłego wydarzenia. Mamy nadzieję, że zaszczycą nas Państwo swoją obecnością, a także liczymy, że nasze zaangażowanie przyniesie efekty i 14th Warsaw International Medical Congress będziemy mogli uznać za stuprocentowy sukces.

Magdalena Czerwińska – Prezes Zarządu STN WUM

Marcel Łoza

student IV roku kierunku lekarskiego, założyciel Teatru Magicznego

Jakie okoliczności sprawiły, że zdecydował się Pan założyć Teatr Magiczny?

Wszystko zaczęło się niemal trzy lata temu. Zastanawiając się nad rozpoczęciem działalności w jednej z organizacji studenckich Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, doszedłem do wniosku, że skoro chcę angażować się w projekty humanitarne, pomagające innym, szczególnie dzieciom, a z drugiej strony kocham teatr, to dlaczego tego nie połączyć. Wtedy zaproponowałem, aby w obrębie IFMSA powołać do życia coś nowego, czyli grupę teatralną tworzącą i wystawiającą spektakle dla małych pacjentów z oddziałów dziecięcych. Spotkałem się z dużą przychylnością ze strony

warszawskiego oddziału IFMSA. Teatr został projektem realizowanym w ramach programu SCORP IFMSA, czyli Programu Stałego ds. Praw Człowieka i Pokoju, którego celem jest promowanie postaw ludzkich pełnych szacunku, tolerancji i poszanowania godności drugiego człowieka. Ponieważ mój pomysł odbiegał od typowych projektów realizowanych przez organizacje działające w naszej Uczelni, sam wraz z pierwszą koordynatorką projektu Alicją Garbacką musieliśmy stworzyć Teatr od zera.

Wystawiacie spektakle tylko dla dzieci?

Takie było pierwotne założenie i przez dwa lata naszej działalności Teatr działał tylko dla dzieci. Uważam, że realizowanie spektakli dla najmłodszych pacjentów ma wiele korzyści. Przede wszystkim uczestnictwo w przedstawieniach stanowi dla nich ogromną przyjemność, a także formę arteterapii. Z drugiej strony mnie i osobom zaangażowanym w realizację spektaklu sprawia radość sama praca nad spektaklem i świadomość, że dzięki naszej pracy dzieci choć na chwilę mogą zapomnieć o chorobie i znaleźć się w rzeczywistości zupełnie odmiennej od szpitalnych korytarzy. Moim zdaniem ta obopólna radość sprawia, że uczestniczenie w tym projekcie jest czymś wyjątkowym.

Dlaczego zatem po dwóch latach działalności Teatr rozpoczął wystawianie spektakli także dla studentów?

Ponieważ jednym z moich marzeń od początku istnienia Teatru Magicznego była reaktywacja prawdziwego teatru akademickiego na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Jednym słowem, żeby to był teatr także dla studentów. Udało nam się to w tym roku akademickim. Warto w tym miejscu przypomnieć, że w naszej Uczelni istniało już w przeszłości Towarzystwo Artystyczne Medyków TAM, które kilka lat temu przestało funkcjonować. Chciałem powrócić do tej tradycji.

Dużą w tym zasługą współpracy z Samorządem Studentów, którą rozpoczęliśmy w tym roku. Dzięki niej oprócz funduszy z IFMSA otrzymujemy dodatkowe dofinansowanie i wsparcie przy wszelkich wnioskach, dotyczących choćby wynajmu sali. Wielką pomocą było także udostępnienie Teatrowi magazynu, który bardzo ułatwia nam pracę. Wcześniej cały sprzęt

oświetleniowy wraz ze scenografią musieliśmy przechowywać we własnych mieszkaniach oraz przewozić autami i autobusami na każdą próbę w tę i z powrotem.

Od tego roku wystawiane w auli Szpitala Pediatrycznego przedstawienia dla dzieci realizowane są w ramach IFMSA pod egidą Fundacji Ronalda McDonalda, natomiast przedstawienia dla studentów wystawiamy w Klubie Medyka. Moim kolejnym wielkim marzeniem jest to, żeby Teatr zaczął występować na festiwalach teatrów amatorskich. I jestem przekonany, że niebawem się ono spełni.

Czy utrzymujecie kontakty z innymi teatrami akademickimi?

Komunikujemy się z Teatrem Polonistyki na Uniwersytecie Warszawskim, w którym aktualnie działa kilku członków naszego Teatru, w tym reżyser jednego z realizowanych w tym roku akademickim projektów. Nie jest to jednak żadna formalna współpraca.

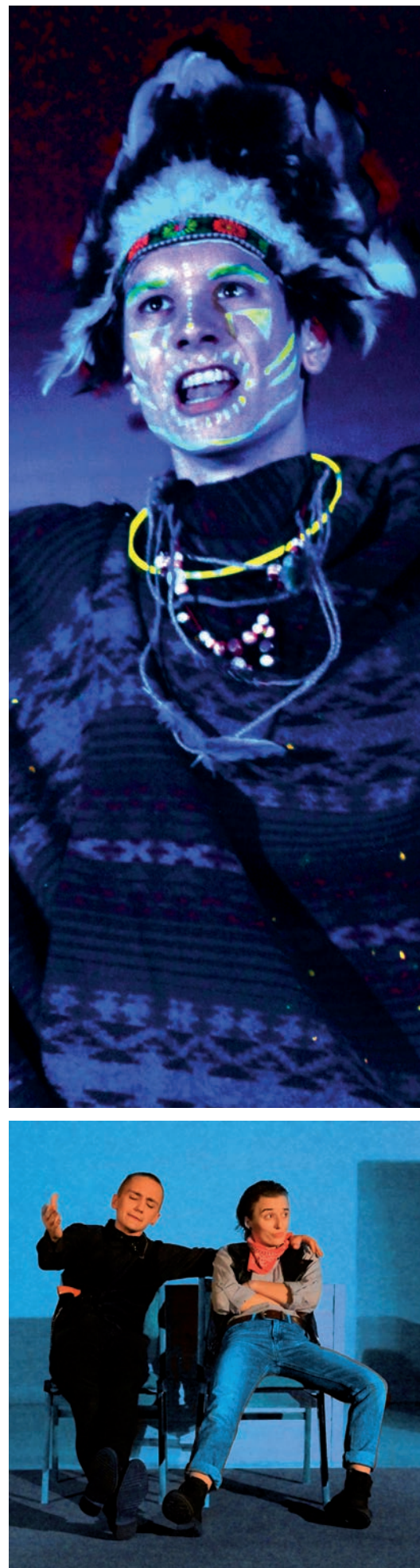
Kto tworzył i tworzy Teatr Magiczny?

Wspominałem już o Ali Garbackiej. Znamy się jeszcze z liceum, gdzie grałem w przedstawieniach przez nią reżyserowanych. W trakcie pierwszego roku działalności bardzo mi pomogła. Wspólnie założyliśmy Teatr i przeprowadziliśmy pierwszy casting, do którego – ku naszemu zaskoczeniu – zgłosiło się aż 14 osób. Wszyscy oni stali się częścią Teatru. Rok później Ala opuściła grupę, ponieważ chciała się skupić na innych aktywnościach. Skład grupy mocno się skurczył, został między innymi Kuba Jasiński, który do dziś działa w Teatrze, angażuje się i pomaga właściwie we wszystkim.

W następnym roku współkoordynatorką została Ola Hus i muszę przyznać, że udało nam się razem zebrać i stworzyć w minionym roku akademickim wyjątkową grupę ludzi o wielkiej sile. Teatr zrobił też prawdziwy krok milowy, zarówno pod względem organizacyjnym (rozpoczęliśmy współpracę między innymi z Fundacją McDonalda i Teatrem Żydowskim), jak i – można by tak rzec – marketingowym. Mamy poczucie, że zrobiliśmy i robimy coś szczególnego, ponieważ oprócz tego, że działamy w naszym Teatrze, to tworzymy fantastyczną grupę przyjaciół. Reprezentujemy niemal wszystkie lata studiów, głównie kierunek lekarski, ale jest też wśród nas jedna osoba ze stomatologii oraz koleżanka z Uniwersytetu Warszawskiego. I mimo że mamy zupełnie inne programy zajęć i jesteśmy bardzo zapracowani, to zawsze udaje nam się znaleźć czas na próby oraz występy.

Jakie przedstawienia zrealizowaliście do tej pory?

Rozpoczęliśmy od „Małego Księcia”, którego wystawiliśmy w malutkiej salce seminaryjnej na maksymalnie 30 widzów. Spektakl ten przygotowywaliśmy dla dzieci, ale podobnie jak książka jest przeznaczona także dla dorosłych, tak i my zdecydowaliśmy się po jakimś czasie wystawić go dla studentów w Klubie Medyka. Po raz kolejny do Teatru uśmiecha się szczęście, gdyż na jedno z przedstawień przychodzi Ola Hus, która niebawem kontaktuje się ze mną i, choć dopiero się poznaliśmy, postanawiamy ruszyć z nowym projektem. Okazuje się nim sceniczny western „Dobry, Zły i Średni”, do którego razem z Olą napisałem scenariusz. W tym czasie zaczęliśmy współpracę z Fundacją Ronalda McDonalda, która bardzo nam pomaga w wynajmie dużej sali konferencyjnej Szpitala Pediatrycznego czy w drukowaniu plakatów. Możliwość korzystania z auli sprawia, że możemy zgromadzić wszystkie dzieci, które są pacjentami szpitala w danym tygodniu. Spektakle tam grane mają świetną atmosferę, możemy swobodnie improwizować w trakcie przedstawienia, wchodzić w interakcje z dziećmi, zachęcać je do wejścia na scenę. Na jednym z przedstawień tego spektaklu wśród widzów znaleźli się między innymi Jego Magnificencja Rektor prof. Mirosław Wielgoś i Dziekan II Wydziału Lekarskiego prof. Marek Kuch.

Jak wyglądają wasze najświeższe plany?

W tym roku akademickim realizujemy trzy projekty. Pierwszy z nich to mój autorski projekt „Ja i Ty” (na podstawie scenariusza Ingeborg von Zadow), w którym występują dwie studentki kierunku lekarskiego – Julia Lamparska z II roku i Aleksandra Opoka z I roku. Jest to opowieść o lęku i o tym, w jaki sposób przez niego sami się ograniczamy, ale też o tym, że dla pewnych rzeczy w życiu warto go przezwyciężyć. Mimo że pochodzi ze zbioru sztuk dla dzieci i młodzieży, to uważam, że zostanie doskonale zrozumiana przez osoby starsze. Premiera odbyła się 23 kwietnia w Szpitalu Pediatrycznym, zamierzamy grać ten spektakl również dla studentów w Klubie Medyka. Autorem drugiego przedstawienia pt. „Smutna królowna” jest Mateusz Wysocki. Będzie to pogodna, prze zabawna opowieść o tym, jak ludzie próbują czasem narzucić innym odczuwanie określonych emocji zamiast zaakceptować to, jacy naprawdę jesteśmy. Premiera w Szpitalu Pediatrycznym odbędzie się 16 maja, następnie przedstawienia odbędą się w klubie przy ul. Oczki. Trzeci projekt, który reżyseruje Mateusz Lewandowski i planuje wystawić go jeszcze w tym roku akademickim, to sztuka skierowana już tylko do widzów dorosłych, czyli „Męczeństwo Piotra Oheya” na podstawie dramatu Sławomira Mrożka, na którą zapraszamy do Klubu Medyka. Dokładne terminy występów podajemy zawsze na naszym fanpage’u na Facebooku.

Oprócz przedstawień teatralnych jesteśmy otwarci na wszelkie formy ekspresji artystycznej. Przykładem na to jest choćby pomysł Oli Hus i Mateusza Lewandowskiego, by rozpocząć cykl regularnych spotkań w formie jammingu w Klubie Medyka, na które w kameralnej atmosferze mogliby przychodzić różni ludzie posiadający inwencję artystyczną.

Chcę zaznaczyć, że w Teatrze Magicznym mile widziane są nie tylko osoby, które chcą spróbować sił na scenie, ale też muzycy, studenci, którzy potrafią stworzyć scenografię, charakteryzatorzy, choreografowie – jednym słowem ci, którzy chcą realizować z nami swoje artystyczne pomysły. Niezmiennie także poszukujemy kandydatów na oświetleniowców i dźwiękowców. To niesamowicie istotni członkowie zespołu, których rola jest nie do podważenia.

Kto może dołączyć do waszego zespołu?

Przed wszystkim liczy się zdolność do improwizacji i kreatywność. Zasadą naszego Teatru jest stworzenie przestrzeni do działań spontanicznych, unikając przy tym ograniczających reguł szablonowania czy strukturyzowania. Najważniejsze jest to, co chcesz robić i wnieść do zespołu. Dlatego zachęcamy do przyścia do nas wszystkich studentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego niezależnie od kierunku studiów czy zdolności aktorskich. Wszyscy w grupie jesteśmy amatorami, a do tego większość z nas doświadczyła w Teatrze swoich pierwszych przeżyć scenicznych. Nie zamykamy się także na osoby spoza naszej Uczelni.

Przy okazji tej rozmowy chciałbym powiedzieć, że oprócz pomocy ze strony IFMSA, Samorządu Studentów, Fundacji McDonalda i patronatów władz rektorskich ważne jest też wsparcie ze strony Teatru Żydowskiego, który już drugi rok całkowicie charytatywnie użycza nam drogiego i profesjonalnego sprzętu oświetleniowego. Serdecznie dziękuję zwłaszcza panu Mariuszowi Jaroszowi, który cierpliwie i z wielką wyrozumiałością pomaga naszym oświetleniowcom. Jest to istotne wsparcie, ponieważ nasz Teatr jest tworzony wyłącznie przez studentów, co oznacza, że samodzielnie nie tylko gramy czy tworzymy scenografię. Również za sprawy techniczne odpowiadają studenci, którzy od podstaw nauczyli się obsługiwać sprzęt oświetleniowy i dźwiękowy. Zachęcam gorąco do pomocy przy świetle i dźwięku. Nie potrzebne są do tego żadne uprzednie umiejętności techniczne, wystarczy chęć i dobry refleks. Zaręczam, że to zadanie nie mniej satysfakcjonujące, a tak samo istotne dla powodzenia spektaklu jak funkcje aktorów, scenografów czy reżysera.

Czy oprócz teatru zajmuje się Pan również działalnością naukową?

Bardzo interesuję się psychiatrią. Jestem byłym Przewodniczącym Psychiatrycznego SKN im. prof. Jana Mazurkiewicza. Obecnie funkcję tę pełni Marcin Kuna, będący jednocześnie aktorem w Teatrze Magicznym. Zresztą psychiatrią interesuje się bardzo dużo osób grających w Teatrze. Byłem także organizatorem konferencji neuropsychiatrycznej, która odbyła się w tym roku akademickim. Myślę o psychiatrii w kontekście własnego rozwoju zawodowego i naukowego, zastanawiam się także nad II stopniem specjalizacji z seksuologii.

Rozmawiał Cezary Ksel

Fotografie z prób i spektakli Teatru Magicznego: „Dobry, Zły i Średni”, „Smutna królowna”, „Ja i Ty”

Relacja z działalności Samorządu Doktorantów WUM

19 października 2017 roku podczas spotkania informacyjnego dotyczącego studiów doktoranckich dokonano wyboru członków Zarządu Samorządu Doktorantów WUM w roku akademickim 2017/2018. Przewodniczącą ponownie została Sandra Górka. Od tego czasu zrealizowaliśmy szereg wydarzeń, które nie tylko usprawniły funkcjonowanie studiów doktoranckich na naszej Uczelni, ale też zintegrowały społeczność doktorantów rozproszoną po wszystkich wydziałach Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Otrzymaliśmy również wiele gestów świadczących o tym, że nasze wysiłki na rzecz poprawy jakości studiów III stopnia są zauważalne i przynoszą efekty. Dlatego też chcielibyśmy podzielić się informacjami na temat bieżącej działalności Samorządu Doktorantów WUM.

Samorząd Doktorantów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego
Przewodnicząca Zarządu: Sandra Górka
Katedra i Zakład Technologii Leków i Biotechnologii Farmaceutycznej
Wydział Farmaceutyczny

Wiceprzewodniczący Zarządu: Łukasz Samoliński
Zakład Dydaktyki i Efektów Kształcenia
Wydział Nauki o Zdrowiu

Wiceprzewodniczący Zarządu: Bartosz Godek
I Katedra i Klinika Położnictwa i Ginekologii
I Wydział Lekarski

Sekretarz Zarządu: Karol Taradaj
Katedra i Klinika Okulistyki
I Wydział Lekarski

Rzecznik: Joanna Stróżek
Zakład Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii
Wydział Nauki o Zdrowiu

Skarbnik: Michał Dudziński
Katedra Protetyki Stomatologicznej
Wydział Lekarsko-Dentystyczny

Pełnomocnik ds. Dydaktyki: Piotr Sobieraj
Katedra i Klinika Kardiologii, Nadciśnienia Tętniczego
i Chorób Wewnętrznych
II Wydział Lekarski

Immatrykulacja doktorantów I Wydziału Lekarskiego w roku akademickim 2017/2018

Studia doktoranckie prowadzone na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym zostały docenione w ogólnopolskim konkursie na „Najbardziej prodoctorancką Uczelnię w Polsce – PRODOK 2017”, uzyskując III miejsce w rankingu spośród wszystkich uczelni w kraju. Nagrodę, w konkursie zorganizowanym przez Krajową Reprezentację Doktorantów, odebrali przedstawiciele Samorządu Doktorantów WUM wraz z Przewodniczącą Uczelnianego Kolegium Studiów Doktoranckich prof. dr hab. n. med. Katarzyną Życińską. Punkty, na podstawie których oceniane były studia doktoranckie, przyznawano w różnych kategoriach, takich jak: poziom kształcenia, program studiów, dostęp do stypendium czy funkcjonowanie Samorządu Doktorantów.

Samorząd Doktorantów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego podejmuje inicjatywy mające na celu integrację naszych doktorantów. Zaprosiliśmy ich m.in. na Wieczór Andrzejkowy oraz akcję Paintball WUM, zakończoną wspólnym ogniskiem. Dzięki inicjatywie Samorządu doktoranci mogli razem spędzić ferie zimowe na nartach w Krynicy oraz wyjechać na windsurfing na Zatokę Pucką.

W ramach rozwoju naszych doktorantów organizujemy szkolenia naukowe, np. „Jak pisać wnioski o finansowanie projektów badawczych przez NCN?”.

Samorząd Doktorantów jest współorganizatorem i patronem konferencji naukowych i wydarzeń kulturalnych, takich jak: Innowacje w Ochronie Zdrowia, Wiosna z Fizjoterapią, Model Funkcjonowania Studiów Doktoranckich, Interdyscyplinarna Konferencja Naukowa TYGIEL 2018, Warsaw International Medical Congress, Konferencja naukowo-szkoleniowa FASD (Fetal Alcohol Spectrum Disorders) organizowana przez komitet WUM-PARPA czy Koncert z okazji X-lecia Orkiestry Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

W tym roku Samorząd Doktorantów był organizatorem III Zjazdu Rady Doktoranckiego Forum Uczelni Medycznych, który odbył się w Kampusie Banacha. Poruszane były tematy ważne dla środowiska doktorantów, a zwłaszcza na uczelniach medycznych, m.in. Ustawa 2.0, możliwość rozpoczynania studiów już na stażu, inicjatywy podejmowane przez poszczególne samorządy oraz ankieta oceny jakości studiów.

Samorząd Doktorantów czynnie działa w Warszawskim Porozumieniu Doktorantów – członkowie Zarządu Samorządu Doktorantów piastują w porozumieniu funkcję wiceprzewodniczących – mgr Sandra Górską w 2016 roku, obecnie (od 2018 roku) mgr Joanna Strózek. Zarząd Samorządu Doktorantów aktywnie reprezentuje Warszawski Uniwersytet Medyczny na Zjazdach Krajowej Reprezentacji Doktorantów. Członkowie Zarządu Samorządu Doktorantów reprezentują naszą społeczność w organach kolegialnych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Są aktywnymi członkami Senatu, Komisji Senackich oraz Rad Wydziałów. Uczestniczą w posiedzeniach komisji rekrutacyjnych, stypendialnych i Rad Programowych.

Na I Wydziale Lekarskim od bieżącego roku akademickiego został wprowadzony innowacyjny w skali kraju program studiów doktoranckich z bogatą ofertą zajęć fakultatywnych, uwzględniający aktualne potrzeby naszych doktorantów. Program powstał we współpracy Samorządu i Kierownika Studium Doktoranckiego I Wydziału Lekarskiego dr hab. Bożeny Kociszewskiej-Najman. Członkowie Samorządu odpowiedzialni za poszczególne wydziały są otwarci na wszelkie inicjatywy ze strony środowiska doktorantów. Dobre pomysły ze strony kolegów, doktorantów są bardzo często z powodzeniem wdrażane w życie.

marzec '68

50 lat później

8 marca 2018 roku na wielu uczelniach odbyły się uroczystości nawiązujące do wydarzeń marcowych sprzed 50 lat. Wspominając ów rok – 1968 – wróćmy do początku tych wydarzeń. 30 stycznia 1968 roku w Teatrze Narodowym w Warszawie wystawiono po raz ostatni „Dziady” w reżyserii Kazimierza Dejmka.

Ryc. 1. Spektakl „Dziadów” w reżyserii Kazimierza Dejmka

Ówczesna władza uznała spektakl „Dziadów” za wywrotowy i nawołujący do zamieszek społecznych i zdjęta ze sceny teatralnej to dzieło naszego największego wieszczą Adama Mickiewicza. Przeciwko usunięciu spektaklu zaczęli protestować studenci. 29 lutego 1968 roku przeciwko zdjęciu spektaklu zaprotestowali pisarze skupieni w warszawskim oddziale Związku Literatów Polskich. Władze odpowiedziały potępieniem działań pisarzy oraz relegowaniem Adama Michnika i Henryka Szlajfera z Uniwersytetu Warszawskiego. Młodzież akademicka i niektóre środowiska inteligenckie zareagowały kolejnymi protestami, starając się wpłynąć na decydentów, uznając takie działania za szczególną formę cenzury. Taka postawa studentów doprowadziła do zatrzymania wielu z nich przez ówczesny aparat ucisku. To nasiliło protesty studenckie. Domagano się zaprzestania represji, solidaryzowano się z pisarzami, żądano przestrzegania konstytucji PRL.

Kulminacyjnym momentem protestów studenckich były pierwsze dni marca 1968 roku, kiedy to na terenie Uniwersytetu Warszawskiego młodzież akademicka zaczęła organizować wiece, z najważniejszym zorganizowanym 8 marca 1968 roku „Aktyw robotniczy”, milicja i ORMO spacyfikowały studentów na dziedzińcu Uniwersytetu Warszawskiego (Ryc. 2 i 3) i na Krakowskim Przedmieściu.

W wyniku tych zajęć aresztowano kilkadziesiąt osób, w tym m.in. Karola Modzelewskiego, Jacka Kuronia i Irenę Lasotę.

Ryc. 2. Wiec na dziedzińcu Uniwersytetu Warszawskiego

Ryc. 3. Demonstracje studenckie miały charakter masowy

Dzięki temu, że od zawsze w budynku medycyny teoretycznej znajdowały się nasze jednostki, a studenci medycyny odbywali w nich zajęcia, w manifestacjach i wiecach na Uniwersytecie Warszawskim brali udział także studenci naszej Uczelni. Byli więc aktywnymi uczestnikami wiecu 8 marca i kolejnych protestów studenckich. Wielu z nich dzięki pomocy profesorów z naszych katedr ulokowanych na Krakowskim Przedmieściu znalazło czasowe schronienie przed agresją milicji i ZOMO. Innym udało się uciec z pacyfikowania przez milicję i ORMO z dziedzińca UW przez bramę na ul. Oboźnej.

W kolejnych dniach protesty i wiece studenckie odbywały się na Politechnice Warszawskiej i w innych miejscach naszego miasta oraz innych polskich miastach. Medycy byli aktywni we wszystkich tych punktach.

Szczególnie aktywnymi studentami naszej Uczelni, organizującymi także wydarzenia marcowe, byli Wojciech Celiński, Karol Żyto¹ i Michał Bielicki, którzy zbierali podpisy pod protestami za relegowanie z Uniwersytetu Warszawskiego Adama Michnika i Henryka Szlajfera. Udało im się zorganizować wiec medyków na Krakowskim Przedmieściu, a następnie za przyzwoleniem władz naszej Uczelni – rektora Bolesława Górnickiego i dziekana Zdzisława Łapińskiego – w Auli im. Ludwika Paszkiewicza w Collegium Anatomicum.

Ryc. 4. „Aktyw robotniczy” z transparentami skierowanymi do strajkujących studentów

Dr Wojciech Celiński, wspominając tamte lata, podkreślił przychylność dla studentów i odwagę władz naszej Uczelni. Podczas wiecu w Collegium Anatomicum, którego byłem także uczestnikiem, przedstawiciele władzy partyjnej starali się nam wytłumaczyć, że zostaliśmy zmanipulowani i błądzimy w naszych działaniach, podczas gdy celem naszym powinna być tylko nauka. Były to identyczne hasła, z jakimi „aktyw robotniczy” występował przeciwko studentom na Uniwersytecie Warszawskim i na Krakowskim Przedmieściu (Ryc. 4). Jeden z naszych nieco starszych kolegów, mocno zaangażowany w działalność partyjną podczas wspomnianego wiecu w Collegium Anatomicum, czytał nam „Trybunę Ludu”, przytaczając zdania z posiedzeń Komitetu Centralnego PZPR potępiające zachowania studentów. Za przychylność studentom odwołany został ze stanowiska Dziekana Wydziału Lekarskiego prof. Zdzisław Łapiński.

1) Karol Żyto jako emigrant marcowy znalazł się w Szwecji. Jest wybitnym ortopedą, specjalizującym się w chirurgii barku. W czasie stanu wojennego angażował się na dużą skalę w pomoc dla Polski.

Ryc. 5. Tablica poświęcona studentom medycyny i innym uczelni odsłonięta w 40. rocznicę wydarzeń marcowych

W 40. rocznicę wydarzeń marcowych razem z Rektorem Leszkiem Pączkiem odsłoniłmy tablicę (Ryc. 5) obok wejścia do Auli im. Ludwika Paszkiewicza poświęconą studentom medycyny i innych uczelni, którzy domagali się wolności słowa i praw obywatelskich.

W uroczystości wzięli udział rektorzy uczelni Warszawy (Ryc. 6), wszyscy dziekani naszej Uczelni, wybitni naukowcy naszej *Alma Mater* (Ryc. 7), a także dr Wojciech Celiński (Ryc. 8), który był jednym z organizatorów protestów studenckich w ówczesnej Akademii Medycznej.

Ryc. 6. Uczestnicy uroczystości odsłonięcia tablicy: od lewej dr Andrzej Włodarczyk – Prezes Okręgowej Rady Lekarskiej w Warszawie, prof. Adam Budnikowski – Rektor SGH, prof. Tadeusz Tołłoczko – Rektor Akademii Medycznej w latach 1990-1996, prof. Tomasz Borecki – Rektor SGGW, prof. Katarzyna Chałasińska-Macukow – Rektor UW, prof. Leszek Pączek – Rektor naszej Uczelni w latach 2005-2008, prof. Marek Krawczyk – Dziekan I Wydziału Lekarskiego w latach 2002-2008

Ryc. 7. Uroczystość odsłonięcia tablicy – inni uczestnicy uroczystości, a wśród nich prof. Andrzej Trzebski, prof. Wiesław Gliński, prof. Kazimierz Ostrowski, prof. Jerzy Szczerbań – Rektor Akademii Medycznej w latach 1980-1981, dr Bronisław Petsch (4. z prawej w ostatnim rzędzie) – uczestnik protestów studenckich w marcu '68

Ryc. 8. Uroczystość odsłonięcia tablicy – inni uczestnicy uroczystości, dr Wojciech Celiński (5. z lewej)

Dr Wojciech Celiński podczas tego spotkania udzielił wywiadu pani Karolinie Gwarek z redakcji „Medycyny, Dydaktyki, Wychowania”. Powiedział wówczas: *Miałem wtedy 21 lat i byłem dość naiwnym młodym człowiekiem, studentem drugiego roku Wydziału Lekarskiego. W więzieniu zrozumiałem, że aparat represji potrafi naprawdę łamać kości. Pod wpływem tamtych przeżyć stałem się innym człowiekiem.* W innej części swojego wywiadu wspomniął o prof. Tadeuszu Tołłoczce, który w okresie, gdy był młodym lekarzem, ale ciągle z piętnem awanturniczego studenta, bardzo mu pomógł.

10 kolejnych lat upłynęło od tamtego spotkania w Collegium Anatomicum. Z wielkim zadowoleniem przyjąłem zaproszenie obecnego Rektora Uniwersytetu Warszawskiego – prof. Marcina Pałysa – na uroczystość na Uniwersytecie Warszawskim w dniu 8 marca 2018 roku. Odżyły we mnie wspomnienia tamtych dramatycznych dni. Stojąc przed tablicą poświęconą studentom z 8 marca 1968 roku na dziedzińcu Uniwersytetu Warszawskiego, z uwagą słuchałem słów obecnego prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy, który przeproszał studentów z tamtego czasu za represje, których wówczas doznali.

Z dumą w towarzystwie prof. Jana Szmidta – Rektora Politechniki Warszawskiej, przewodniczącego KRASP-u i prof. Jerzego Woźnickiego – Prezesa Fundacji Rektorów Polskich składałem kwiaty przed tablicą.

To, co zawarłem w tym tekście, było treścią mojego wystąpienia podczas Rady I Wydziału Lekarskiego w dniu 21 marca 2018 roku. Moją wypowiedź uzupełnił także uczestnik wydarzeń marcowych dr hab. Janusz Krzymień – kolega z grupy studenckiej dr. Wojciecha Celińskiego.

Kończąc, zaproponowałem Uchwałę Rady I WL o następującym brzmieniu: „My, Społeczność Akademicka I Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w 50. rocznicę wydarzeń marca '68, wierni ideałom akademickim, utożsamiamy się z protestami studentów z 1968 roku domagającymi się poszanowania wolności słowa i przestrzegania praw obywatelskich”.

prof. Marek Krawczyk

Dziekan I Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w latach 2002-2008

Rektor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w latach 2008-2016

Materiały źródłowe:

- Fot. 1. Archiwum Artystyczne Teatru Narodowego – autor Franciszek Myszkowski
- Fot. 2, 3. Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego
- Fot. 4. Ośrodek Karta
- Fot. 5, 6, 7, 8. Dział Fotomedyczny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego (2008 rok)
- „Medycyna, Dydaktyka, Wychowanie”, vol. XL, no 4/2008, str. 19-20 i 23-24
- Krystyna Naszkowska, „Wygnani do raju”, Wydawnictwo AGORA, 2017

Uchwała nr 38/2018

Senatu Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z 26 marca 2018 r.

w związku z 50. rocznicą wydarzeń marca 1968 roku:

„W mijającą rocznicę wydarzeń z marca 1968 r., kiedy studenci i nauczyciele akademicki wyrazili swój sprzeciw wobec ograniczeń swobody zgromadzeń i wolności słowa, narażając się na represje ze strony ówczesnych władz PRL, Senat Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w imieniu społeczności Uczelni wyraża swoją pamięć i uznanie dla postawy w obronie akademickiej niezależności i praw obywatelskich.”

Wspomnienie z uroczystego absolutorium w 1957 roku

Dr Ryszard Pachecka

Specjalista chorób
wewnętrznych.
Absolwent Wydziału
Lekarskiego Akademii
Medycznej w Warszawie,
doktorat uzyskał w 1977 roku.
Przez niemal ćwierć wieku
pełnił funkcję ordynatora.
Członek honorowy Polskiego
Towarzystwa Lekarskiego
oraz Polskiego Towarzystwa
Medycznego w Republice
Czeskiej. Jego antenaci
pochodzili z Czech (z Moraw),
stąd nietypowe nazwisko.

Nie wstydźcie się być dobrymi!

— mówi rektor prof. M. Kacprzak do absolwentów AM

KARTA absolutoryjna to jeszcze nie dyplom, ale to piękna, droga pamiątka dla każdego uczestnika uroczystości zakończenia studiów na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej.

Na warszawskiej „absolwentówce”, w ubiegłą niedzielę, po złożeniu ślubowania rozdano ok. 500 tych kart z okładką przypominającą stare manuskrypty. Karty zawierają listę profesorów i absolwentów, tekst ślubowania, przysięgę Hipokratesa i słowa hymnu studenckiego „Gaudemus igitur”, a wzbudzają zachwyt nie tylko posiadaczy, ale ich matek, żon i „sympatii”, które gęsto okupowały balkony Teatru Domu Wojska Polskiego w chwili uroczystych zaślubin absolwentów z medycyną.

Zebranych powitał absolwent Jan Nobis, wywołując istną kanonadę oklasków przy każdym razwisku dziekana czy profesora. Przewodnictwo nad tymi radosnymi obrzędami objął, oczywiście, rektor Kacprzak.

Tym razem tezą okolicznościowej oracji Jego Magnificencji był stosunek lekarza do chorego w czasie praktyki.

Lekarz powinien być humanistą, ale nie w znaczeniu znajomości kultury antycznej czy biegłości w naukach humanistycznych:

— „Kiedy słyszę o obojętności lekarzy do chorego zawsze pytam siebie czy my, wasi wychowawcy nie jesteśmy temu winni — zastanawia się rektor Kacprzak — czy nasze studia medyczne nie dehumanizują młodzieży. Czy zajęcie anatomiczne ze zwłokami, rozczłonkowanie w studiach jednostki ludzkiej na komórki, tkanki i narządy, rozpatrywanie jednostek chorobowych zamiast chorých jednostek ludzkich, szukanie przypadków ciekawych z punktu widzenia naukowego, bez myśli aby im dopomóc — nie oziębia z lekarza rzemieślnika, podnoszącego się niekiedy do poziomu artysty, ale zatracającego to, co zawsze powinno wiązać człowieka z człowiekiem, a lekarza z chorym w szczególności?”

Lekarz musi dać oparcie choremu w najtrudniejszych chwilach życia, bo człowiek nie chce cierpieć, boi się cierpienia i śmierci. Ani największa wiedza filozoficzna, ani najpiękniejsza wizja życia pozagrobowego nie są na tyle atrakcyjne, by człowiek życia nie pragnął, by nie oczekiwał od lekarza jego przedłużenia. Lekarz nie zawsze może to życzenie zaspokoić, zawsze jednak jest potrzebny, jest niezbędny, gdyż roz-

porządza lekarstwem, którego nie ma w żadnej aptece. Tym lekarstwem jest podtrzymanie chorego na duchu, dobre serce, życzliwość, współczucie.

Prawie każdy człowiek żenuje się uzewnętrznieniem swej dobroci — stwierdza mówca. — Jedni widzą w tym słabość i magiajstwo, inni nie chcą, by ich oskarżano o niedołęstwo i brak charakteru, jeszcze inni wprost się wstydzą. Tę zawartą w sercu większą lub mniejszą odrobinę człowieczeństwa każdy w nas skrywa przed najbliższymi.

— Nie zwalczam tej cnoty skromności u Was, drodzy koledzy, w stosunku do rodziny, przyjaciół i znajomych, ale proszę Was bardzo, nie żałujcie dobroci chorym. Często pewno będzie to jedyne lekarstwo, jakim będziecie rozprzeczali. Stosujcie je rozumnie, ale szeroko. Dodajcie go trochę do każdej mikstury, do każdego proszku, do każdego opatrunku i zabiegu. Nie wstydźcie się być dobrymi!

Październikowym hymnem radości „Sto lat” zakończyła się część oficjalna. W części artystycznej młodzieżka pianistka ob. Siedzińska z powodzeniem

wydybowała z tepego, sfatygowanego pianina (!) śpiewność mazurków i siłę poloneza Chopinowskiego.

POLEGŁYM LEKARZOM I STUDENTOM — CZESC!

Dalszy ciąg uroczystości przebiegał przy uroczystościach przedsiwziętych z Pałacu KIN do Domu Medyków na ul. Oczki 7. Tu, w przedsiwniku czekała na odsłonięcie tablica ku czci lekarzy i studentów Wydziału Lekarskiego UW, którzy śmiercią przypieczętowali walkę z najazdem hitlerowskim i Powstaniem Warszawskim. Tablica istnieje od 10 lat, ale teraz odnowiono ją: w białym piaskowcu wykuto nazwiska poległych.

Z cichym szmerem usuwa się zasłona... Prof. Sylwanowicz zapala znicz. W głębokiej zadumie upływa minuta ciszy, poczem rozlega się marsz żałobny w wykonaniu orkiestry garnizonu warszawskiego.

Wiencami, wiankami białoczerwonego kwiecia zarzucono podium. W krótkim przemówieniu prof. Czubański przypomniał o odsłonięciu tablicy przed 10 laty i złożył hołd bohaterstwu pracowników służby zdrowia, którzy nie doczekali dzisiejszych czasów.

W. R.

W Domu Medyka odsłonięto tablicę pamiątkową ku czci poległych profesorów, docentów, lekarzy i studentów medycyny.

Artykuł opublikowany w tygodniku „Służba zdrowia” 9 czerwca 1957 roku

Studiowałem na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie w latach 1952-1957. Absolutorium otrzymałem 2 czerwca 1957 roku. Po odrobinieniu obowiązującego wówczas rocznego stażu przeddyplomowego, 8 listopada 1958 roku uzyskałem dyplom lekarza.

W czasie studiów na V roku miał miejsce pamiętny „polski październik” 1956 roku. Wśród studentów i w społeczeństwie panował wówczas szczególny nastrój. Koledzy z naszego roku – Witek Sikorski, Witek Klimowicz i Wiktor Pawlikowski – wystąpili z inicjatywą ufundowania tablicy pamiątkowej poświęconej poległym i zamordowanym w czasie wojny i po wojnie profesorom, docentom, innym pracownikom naukowym, lekarzom i studentom ówczesnego Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego (Wydział ten został włączony do utworzonej w 1950 roku Akademii Medycznej). Co prawda istniała już tablica pamiątkowa poświęcona poległym, którą odsłonięto 10 lat wcześniej, lecz nie były na niej umieszczone nazwiska. Ustalono,

Tablica w Domu Medyków poświęcona pamięci lekarzy i studentów Wydziału Lekarskiego UW poległych podczas II wojny światowej. Stan obecny

że nowa tablica powstanie ze zbiórki pieniędzy wśród studentów i pracowników naukowych Akademii Medycznej. Do realizacji tej inicjatywy włączyli się głównie koledzy z mojej grupy studenckiej i inni, a ogół studentów zaaprobował nasz pomysł. Do zbiórki pieniędzy dołączyli m.in. koledzy: Andrzej Piechowski, Irmina Pomierna oraz niżej podpisany. Pamiętam nasze wizyty w tej sprawie u kilku profesorów i wielu lekarzy klinicystów, którzy ze wzruszeniem, słowem i finansowo, wsparli inicjatywę studentów. Postanowiliśmy, że tablica ta zostanie odsłonięta w dniu naszego absolutorium. Motorem tych działań był Witk Sikorski. Kwota, którą zebraliśmy, wystarczyła na tablicę z piaskowca. Udało się ustalić nazwiska ponad 120 poległych, w tym zamordowanego już po wojnie prof. Mariana Grzybowskiego – Kierownika Kliniki Dermatologicznej. W tablicę tę wkomponowano tablicę odsłoniętą 10 lat wczes-

niej oraz umieszczony obok niej fragment wiersza Juliusza Słowackiego, który do roku 1953 widniał na ścianie holu budynku Koła Medyków przy ul. Oczki 7 (dziś ul. Oczki 1).

Tekst ten wykonany z pojedynczych liter z brązu był następujący:

**„A kiedy trzeba na śmierć idą po kolei,
Jak kamienie przez Boga rzucone na szaniec”**

Juliusz Słowacki

Wiosną 1953 roku widziałem, jak litery te były usuwane młotkiem przez jednego z kolegów ze starszego roku studiów, który był znany z zaangażowania politycznego.

W dniu naszego uroczystego absolutorium, które odbyło się w sali ówczesnego Teatru Wojska Polskiego (dzisiejszego Teatru Dramatycznego), przemawiał JM Rektor Akademii Medycznej prof. Marcin Kacprzak. Powiedział między innymi: „Lekarz powinien być humanistą, ale nie w znaczeniu znajomości kultury antycznej czy biegłości w naukach humanistycznych... Lekarz musi dać oparcie choremu w najtrudniejszych chwilach życia... Lekarz jest niezbędny, gdyż rozporządza lekarstwem, którego nie ma w żadnej aptece. Tym lekarstwem jest podtrzymywanie chorego na duchu, dobre serce, życzliwość, współczucie. Nie żałujcie dobroci chorym. Często to będzie jedyne lekarstwo, jakim będziecie rozporządzali. Nie wstydźcie się być dobrymi”.

Dalszy ciąg uroczystości miał miejsce w Domu Medyka. Tu czekała na odsłonięcie tablica ku czci lekarzy i studentów Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, którzy śmiercią przypieczętowali walkę z najazdem hitlerowskim i udział w Powstaniu Warszawskim, ufundowana przez nas, absolwentów rocznika 1952-1957. Minuta ciszy. Marsz żałobny w wykonaniu orkiestry Garnizonu Warszawskiego. Wiązanki biało-czerwonych kwiatów. Na zakończenie przemówienie wygłosił prof. Franciszek Czubalski, Rektor Uniwersytetu Warszawskiego w 1947 roku. Przypominał o odsłoniętej 10 lat temu tablicy i złożył hołd bohaterstwu pracowników służby zdrowia, którzy nie doczekali dzisiejszych czasów.

Uroczystość naszego absolutorium, z uwzględnieniem odsłonięcia tablicy pamiątkowej, została zrelacjonowana w artykule zamieszczonym w najbliższym numerze tygodnika „Służba zdrowia”.

Wspomnienie to piszę w 60. roku od uzyskania dyplomu lekarza.

dr n. med. Ryszard Pachecka

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

Nicolas Senatore Carrasco

1993-2018

Student V roku kierunku lekarskiego w języku angielskim na II Wydziale Lekarskim z Oddziałem Nauczania w Języku Angielskim oraz Oddziałem Fizjoterapii. Finalista Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Anatomicznej „Złota Łopatka”, niezwykle ceniony przez nauczycieli akademickich, wspaniały kolega i bliski przyjaciel wielu studentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Odszedł 14 kwietnia w wieku 24 lat.

Co?

Gdzie?

Kiedy?

- 10.05.** godz. 17:00 – 14th Warsaw International Medical Congress
Miejsce: Centrum Dydaktyczne, ul. ks. Trojdena 2a
- 15.05.** godz. 11:00 – Konferencja I Wydziału Lekarskiego
Miejsce: Sala Konferencyjna, Samodzielny Publiczny Dziecięcy Szpital Kliniczny, ul. Żwirki i Wigury 63a
- 18.05.** godz. 9:00 – Dzień Kultury Jakości Uczelni
Miejsce: Centrum Biblioteczno-Informacyjne
- 19.05.** godz. 10:00 – Międzynarodowa Konferencja „Żywnienie bez granic”
Miejsce: Centrum Dydaktyczne, ul. ks. Trojdena 2a
- 19.05.** godz. 18:30 – Noc Muzeów w Muzeum Historii Medycyny WUM
Miejsce: Muzeum Historii Medycyny WUM, ul. Żwirki i Wigury 63
- 19.05.** godz. 8:30 – Ogólnopolska Konferencja Medycyna Żywnienia / Food Medicine Conference
Miejsce: Centrum Dydaktyczne, ul. ks. Trojdena 2a
- 24.05.** godz. 9:30 – Konferencja z okazji Międzynarodowego Dnia Badań Klinicznych
Miejsce: Centrum Dydaktyczne, ul. ks. Trojdena 2a
- 8.06.** Seminarium „Medycyna narracyjna. Wartość opowieści o doświadczeniu choroby w praktyce klinicznej, badaniach i edukacji”
Miejsce: Uniwersytet Warszawski
- 9.06.** III Konferencja „Cukrzyca odmieniana przez przypadki”
Miejsce: Centrum Dydaktyczne, ul. ks. Trojdena 2a
- 13.06.** X Konferencja „Profilaktyka krzywdzenia małych dzieci”
Miejsce: Centrum Dydaktyczne, ul. ks. Trojdena 2a

Piknik WUM

23 czerwca, sobota
g. 12.00 - 19.00

Park Angielski
**Tor Wyścigów
Konnych SŁUŻEWIEC**

W trakcie pikniku czeka na Was wiele atrakcji:

**zabawy i konkursy dla dzieci,
strefa relaksu oraz sportu**

**występy
muzyczne**

**gonitwa o puchar
Rektora WUM**

**pyszne
jedzenie**

**szkolenie z pielęgnacji
stomatologicznej dla dzieci**

**Piękna pogoda oraz świetny
nastrój gwarantowany**

Szczegóły na stronie:
www.wum.edu.pl

NOC MUZEÓW

w Muzeum Historii Medycyny
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

19 maja 2018 godz: 18.30-24.00

ul. Żwirki i Wigury 63

STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE
PRZY KATEDRZE I KLINICE KARDIOLOGII
WARSZAWSKIEGO UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO

I KATEDRA I KLINIKA KARDIOLOGII
WARSZAWSKIEGO UNIWERSYTETU MEDYCZNEGO